

Párt és pártépítés

A Szabadság-telepi pártszervezet irányító munkája a választás sikeréért folyó agitációban

Már több hete tart a választás sikeréért folyó felvilágosító munka. A népvelők ezrei keresik fel a dolgozókat munkahelyeiken, lakóhelyeiken, hogy elbeszélgessenek a Magyar Függetlenségi Népfőnt választási felhívásáról, a múlt és jelenbeli életünkről, a még szebb és még biztosabb jövőnkéről. Népevelőink nemcsak az üzemekben végeznek felvilágosító munkát, hanem a lakóterületi pártszervezeteknél is részt vesznek az agitációs munkában. Erre szükség is van, hiszen a lakóterületi pártszervezetek nem mindenütt rendelkeznek olyan nagyszámú népvelő gárdával, amellyel területüket megfelelően átfoghatnák.

Különösen áll ez Debrecen körzeti pártszervezeteire, legfőképpen a Szabadság-telepre. Maga a Szabadság-telep nagyobb, mint Hajdú-Bihar megyének egy-egy községe. Hiszen

96 utcája van,

mintegy 17.000 lakossal. Ahhoz pedig, hogy ezt a nagy területet a pártszervezet alaposan átfogassa, több száz népvelőre lenne szükség. Ezzel szemben 40-50 olyan népvelője van, akikre valóban támaszkodhat a pártszervezet. A Járóműjavító, amely ezen a területen fekszik — nyújt segítséget a Szabadság-telepi pártszervezet agitációs munkájához. A baj azonban az, hogy ez a segítség csak a nagyobb kampányok idején, — mint például a békekölcsönjegyzés, vagy a mosani választás előkészítő szakaszában tapasztalható. Még mindig nem sikerült a Szabadság-telepi pártszervezetnek, — de a többinek sem — egy-egy kampányfeladat lezárása után is állandóvá tenni a lakosság között végzendő felvilágosító munkát. Így tehát a békekölcsönjegyzés óta lényegében szünetelt a területi agitációs munka a Szabadság-telepen.

A szabadságtelepi pártszervezet vezetősége a saját és a Járóműjavító ÚV-tól kapott népvelőket igyekszik a választási agitációs munkában jól irányítani. Ennek érdekében úgy osztották fel a területüket, hogy egy-egy népvelő-pártra tíz ház jusson. Balázs Zsigmond elvtárs, a szabadságtelepi pártszervezet tükéráján nagy gondot fordít a népvelők felkészítésére. Tudja, hogy a jó munkának fontos feltétele: a népvelők helyi érvekkel rendelkezzenek, ismerjék a lakóterület problémáit. Ezért Balázs elvtárs a népvelők útbaindítása előtt mindig ad részükre helyi érveket a Szabadság-telep múlt és jelen életéről, valamint a jövő perspektívájáról. Ilyenkor elmondja Balázs elvtárs, hogy a múltban a Szabadság-telepen lakók 80 százaléka munkanélküli volt. Csak tengődtek egyik napról a másikra. 1930-ban, amikor a Helyiutas autóbusszjáratot indított, egy hónap múlva le kellett állítani, mert a tökések részére nem volt kifizető.

Üresen járt az autóbussz

A volt nyilastelepi dolgozók az autóbussz-díjat sem tudták megfizetni.

Ma a Szabadság-telepen nincs munkanélküli dolgozó. Az autóbusszjárat, amelyet a Szabadság-telep a felszabadulás után kapott, sokszor nem is tudja kielégíteni a telepre, vagy a városba igyekvő dolgozók igényeit. Nem egyszer „közelharc” folyik az autóbusszra való feljutásért. Csak az elmúlt hónapban 47.477 dolgozó vette igénybe az autóbusszt. Ezt a zsúfoltságot kívánja megszüntetni államunk a Szabadság-telepnek a villamosjáratba való bekapcsolásával. Ez csak egy-két év azok között, amelyeket Balázs elvtárs a népvelők rendelkezésére bocsát. Ervekben tehát nincs hiány.

A Szabadságtelepi pártszervezet vezetősége nemcsak formálisan irányítja az agitációt, hanem tartalmának a megújításáért is állandóan harcol. Ezt igazolja az is, hogy az agitáció során szerzett tapasztalatok alapján megváltoztatják az agitáció eddigi tartalmát, mégpedig úgy, hogy azok beszélnék többet, akiket a népvelők felkeresnek. Tehát maga a megítéltogatót mondja el, hogyan élt a múltban, mik azok a tények, amelyek megváltoztatták életüket tükrözik. Ennek alapján a hetenként megtartott népvelőértekezleteken mindig megbeszéljük az agitáció során szerzett tapasztalatainkat, majd új érvekkel, módszerekkel gazdagodva folytatják agitációs munkájukat.

Balázs elvtárs arra is ügyel, hogy ne csak a népvelők, hanem a vezetőség minden tagja is részt vegyen a felvilágosító munkában. Így volt ez az elmúlt vasárnap is. A pártvezetőség személyes példamutatása növeli a párt és a tömegek közötti kapcsolatot további erősödését. Ez úgy a párttagok, mint a pártönkivüli dolgozók között is érezteti hatását. Urbán János elvtárs: már 82 éves, de részt kér az agitációs munkából. Urbán elvtárs példája megdönti a körzeti pártszervezeteknél az „objektív” nehézségekre való hivatkozás érveit: hogy öreggek vannak a mi pártszervezetünkben, akikre nem sokat számíthatunk. Pártunk az idősebb tagjaira is támaszkodik, hiszen ők rendelkeznek a

leggazdagabb és legváltozatosabb agitációs érvekkel,

csak pártszervezeteinknek jobban fel kell bennük ébreszteni a párt iránti kötelezettségérzetet, a párttag magasztos fogalmát és akkor ezek az „objektív” nehézségek megszűnnek.

A Szabadságtelepi pártszervezet vezetősége a rendelkezésre álló népvelőgárdával igyekszik a választás előkészítő szakaszában a pártvezetésre háruló feladatokat jól elvégezni. Egnéhány irányosságra azonban rá kell, hogy mutassunk.

A pártszervezet tagságához mérten igen kevés a népvelő. A párttagoknak mindössze csak 10 százaléka vesz részt az agitációs munkában. Tehát azok a párttagok, akik nem végeznek pártmunkát, vegyenek példát Urbán elvtársról, aki 82 esztendősen léte is kiveszi részét pártunk min-

dennapos harcaiból. Az agitáció hatásait, eredményességét csökkentik az is, hogy sem a pártszervezet, sem a Járóműjavító népvelői nem állandó beosztás szerint végzik felvilágosító munkájukat. A népvelők eddig — mint ahogy Pércsi Erzsébet elvtársnő is mondotta — más-más helyen voltak agitálni. Ó pl. az elmúlt vasárnap a Mák utca páros oldalán végezte felvilágosító munkáját, azt megelőzően pedig a Vágóhíd környékén. Ez csak egy példa. Így pedig a legteljesebb, legharcosabb népvelő sem éri el a kívánt eredményt, mert nem ismeri meg a hozzá beosztott dolgozókat, azok problémáit. A továbbiak során feltétlenül nagyobb összhangot kell teremteni az üzemtől kapott és saját népvelői állandó beosztásának a biztosítására. El kell érni, — és ez egyik fontos feltétele az agitáció tartalma és színvonala további emelésének, — hogy a Járóműjavító is ugyanazok a népvelők, ugyanazok a családokat látogassák meg, akiknél azelőtt voltak. Ennek alapján kell tehát a Szabadságtelepi pártszervezet vezetőségének is a népvelőpárok állandó beosztását kidolgoznia.

A Szabadságtelepi pártszervezet vezetőségének jobban kell támaszkodnia a további agitációs munka során a tömegszervezetekre is, különösen a DISZ-re. A DISZ-szervezetnek mintegy 30 tagja van, de a választási agitációs munkában még

nem sokat segített a pártszervezetnek.

Nem sokat segített, mert nem is kapott a pártvezetőségtől konkrét feladatokat, pedig a DISZ-szervezet kultúrsoporttal is rendelkezik, amely nincs megfelelően kihasználva. Szombat este is készítenek egy műsorról, amelyben a jampeceket figurázták ki. Ez helyes is. A jampeceket ki kell figurázni, de a választási agitáció most a főfeladat és kultúrvoalon is ezt kell elősegíteni, ennek a sikeréhez kell hozzájárulnia a DISZ-szervezetnek.

A Szabadságtelepi pártszervezet vezetősége az agitációs munka irányításában meglévő hiányosságok kiküszöbölésével emelje magasabb színvonalra az agitációt úgy szervezettel, mint tartalommal. A lakóterületi agitáció megújításával harcoljon a közeledő választások jó politikai előkészítéséért.

A Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége Lenin-renddel tüntette ki Bugyonnij marsallt

A Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége április 24-én kelt rendeletével Szemjon Mihajlovics Bugyonnijt, a Szovjetunió marsallját 70. születésnapja al-

kalmából a szovjet állam szolgálatában szerzett kimagasló katonai érdemeinek elismeréséül Lenin-renddel tüntette ki.

A koreai-kínai fegyverszüneti küldöttség közleménye

A koreai-kínai fegyverszüneti küldöttség április 24-én, pénteken a következő közleményt bocsátotta ki: „A két fél összekötött tisztjei csoportjainak április 24-én megtartott kilencedik ülésén a két fél megállapodott abban, hogy — adminisztratív okok miatt — április 26-án, vasárnap 14 órára halasztja el a teljes küldöttségek április 25-re kitűzött ülését.

„A koreai-kínai fél április 23-án közölte a másik féllel, hogy az általa hazatelepítendő beteg és sebesült hadifoglyok száma meghaladja az eredetileg a másik fél tudomására hozott számot, mert nemcsak a hadifoglytáborokban őrzött, hanem a tábori kórházakban kezelt beteg és sebesült hadifoglyokat is hazatelepíti. Április 24-én a másik fél is közölte a koreai-kínai féllel, hogy több beteg és sebesült hadifoglyot telepít haza, mint amennyinek hazatelepítéséről eredetileg a koreai-kínai fél tájékoztatta. Április 24-én mindkét fél folytatta a beteg és sebesült hadifoglyok kölcsönös kicserélését Párizsban, a koreai-kínai fél 50 koreai, 40 amerikai, 4 angol, 4 török, egy kanadai és egy holland, vagyis összesen 100 beteg és sebesült hadifoglyot adott át. A másik fél a koreai néphadsereg fogságbaesett harcosai közül 198-at telepített haza pénteken.”

A NÉP JELÖLTJEI

Rásó Lajos, a milliomos nádudvari Vörös Csillag elnökhelyettese

Nádudvar dolgozó parasztsága sok vihart látott, amíg a Szovjet Hadseregtől megkapta szabadságát és a párttól ősi júsát: a földet. Sok dolguk esett Horthy-kakastollas csendőreinek a község népevel, mert nem hajtották nyakát egykönnyen járomba, ellenállt a bitorlóknak. Garaj István dolgozó parasztot csendőrgölygő terítette le s ugyanakkor sok társának a hátán csattant a korhás, puffant a puskalus. Sok vörös verejtékes robotnak, könnynek, szitoknak, szenvedésnek voltak a szemtanúi Nádudvar öreg házai, lakói. Az üldözöttek közt volt Rásó Lajos is, akit a község dolgozói most egyhangúlag jelöltek országgyűlési képviselőnek.

Zsigmondot és a többieket. Mint negyvennégy telén kiderült, hatvanan kerültek a nyilas listára, de nem volt idejük a bitangoknak „elintézni” a kiszemeltek galád tervekét meghíusították Szájin katonái. A felszabadulás után Rásó elvtársnak is kihasítottak négy hold földet az ősi jusból és megbecsülése jeléül megválasztotta a nép községi bírónak. 1950 tavaszán azonban lemondott. Összeálltak a régi harcok és megalakították a Vörös Csillag termelőcsoportot. Rásó elvtárs lett az elnök. Bizony nem sokat néztek ki még akkor ebből a csoportból a nádudvariak. Három pár jó, két pár ökor, 45 juh, 32 malac, két tehén és három vetőgép képezte a közös vagyont. Ugy adták össze a tagok. Traktornak híre-hamva sem volt. Sokat kellett dolgozni, harcolni a 32 tagnak. Sokszor a nehézségek láttán kezdtek fejadni a remény, de Rásó elvtárs újra és újra lelkét öntötte beléjük. O maga járt élen a munkában. Így mondták ezt el azok, kik jeltették: repaegyelés ideje volt. Főként fiatalok, lányok csinálták. Az őszüti élnök is a munkához látott. A fiatalok mosolyogtak. — Öreg már maga Lajos bácsi, nem hajlik már a dereka — mondták. — Majd csak megkerülök én is — felelte szerényen az elnök, s térdén eszűsve egyelte a repát. Ott járt mindig, ahol a többiek. Egyszer csak felkiáltott az egyik leány: — Szegyelhetjük magunkat, lányok, nézzetek ide, hiszen Lajos bátyánk két sort kapál, mi meg csak egyet. — S anélküli, hogy bárki is szervezte volna, kialakult a csapatban a verseny. Azaz mégis szervezte: maga Rásó elvtárs. Nem biztatással, hanem példamutatással. Mindenütt ott volt és ott van ma is, ahol megakad a munka és egy-kettőre rendet teremt. — Szegyelhetjük magunkat, lányok, nézzetek ide, hiszen Lajos bátyánk két sort kapál, mi meg csak egyet. — S anélküli, hogy bárki is szervezte volna, kialakult a csapatban a verseny. Azaz mégis szervezte: maga Rásó elvtárs. Nem biztatással, hanem példamutatással. Mindenütt ott volt és ott van ma is, ahol megakad a munka és egy-kettőre rendet teremt.

Tömzsi, tagbaszakadt, érceshangú, őszülő bajszú ember Rásó elvtárs. Olyan kiállású ember, akihez első látásra bizalommal fordul mindenki. Népes családból származik, a múltban embertelenül elnyomott szegényparasztság népes családjából. Apja az 1600 holdas Frischbein Ignác földbirtokos, Nádudvartól 6 kilométerre lévő hollósi birtokán cselédekkel. Itt tanult meg kenyeret keresni Rásó Lajos is, 10 éves korában már az urát szolgált. Napi 20 fillér volt a fizetése.

Tizenhárom voltak testvérek, de több Rásó-gyereket korán elragadtott a halál. Nem esoda, hiszen ha megbetegedett valaki a cselédek közül, rendszerint csak akkor jutott el az orvoshoz, mikor már koporsóra volt szükség.

Rásó Lajos életrelvő, keménykötésű volt már fiatal korában is. Tizenhat éves volt, amikor már egykorban aratót a felnőttekkel. Hat évig, mint kubikos rólta az országutát, így lett sokat látott, tapasztalt ember, mire kiért az első világháború. Ezt is végigszenvedte és a második világháború alatt is négyezer napot behívót, ezúttal azonban csak nyolc hónapig volt rajta a katonamundér.

1919 után — mert vörös zászlót rejtgetett — megverték a csendőrök. De nem adta fel a harcot. Huszonkettőben megalakult Nádudvaron a szociáldemokrata párt, tagja lett Rásó elvtárs is.

Tíz év múlva azonban kilépett és példáját sokan követték a községben. Az illegális Kommunista Pártban dolgozott ettől kezdve.

A mai kultúrteremben volt a Nép kör, a szegényparasztság találkozó helye. Itt hallgatták a nádudvari szegényparasztiok a Kossuth-rádiót. Egy közülük mindig az utcán örködött és jelezte, ha jöttek a csendőrök, vagy a nyilas bestigók. Rásó elvtárs 1941-ig háznagya volt a Nép körnek. Miután azonban a németek megszállták az országot, nem volt szükség többé háznagyra a Nép körben, a tagok az utcára kerültek.

Ettől kezdve még jobban figyelték Rásó Lajost, Szalmári járcit dolgozni, harcolni. Gabort, Nyitrai Sándort, Nagy

gyűjtési feladatairól, Tokaji József az oktatási osztály vezetője Hajdú-Bihar oktatási helyzetéről, Lakatos Béla a pénzügyi osztály vezetője a pénzügyi terv teljesítéséről tart beszámolót.

Hétfőn ülést tart Hajdú-Bihar megye tanácsa

Hajdú-Bihar megye tanácsa hétfőn délelőtt 9 órakor a Megyei Tanácsháza nagytermében ülést tart, amelyen Bartha János elnökhelyettes az 1953. évi megyei egyetemes terv mezőgazdasági és be-

Április 29-én alakul a Társadalom és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat

A Magyar Tudományos Akadémia február végén országos értelmiségit anketót hívott össze. Az anket felhívással fordult a magyar értelmiséghez a társadalom és természettudományi ismeretterjesztő társulat megalakítása érdekében. Az anket tartalmazta az alakuló közgyűlést április 29-én, szerdán délelőtt 9 órakor tartják az Akadémia dísztermében.

meretterjesztő társulat megalakítása érdekében. Az anket tartalmazta az alakuló közgyűlést április 29-én, szerdán délelőtt 9 órakor tartják az Akadémia dísztermében.

A Rásó Lajos, a milliomos nádudvari Vörös Csillag elnökhelyettese

A Rásó Lajos, a milliomos nádudvari Vörös Csillag elnökhelyettese

A Rásó Lajos, a milliomos nádudvari Vörös Csillag elnökhelyettese

A Rásó Lajos, a milliomos nádudvari Vörös Csillag elnökhelyettese

A Rásó Lajos, a milliomos nádudvari Vörös Csillag elnökhelyettese

A Rásó Lajos, a milliomos nádudvari Vörös Csillag elnökhelyettese

A Rásó Lajos, a milliomos nádudvari Vörös Csillag elnökhelyettese

A Rásó Lajos, a milliomos nádudvari Vörös Csillag elnökhelyettese

A Rásó Lajos, a milliomos nádudvari Vörös Csillag elnökhelyettese

A Pravda vezércikke Eisenhower elnök legutóbbi beszédéről

JEI
ős Csillag

többiek. Mint kiderült, hatnyilas listára, akik a bitangok-kiszemeltek, meghusították

után Rásó eivttak négy holdól és megbévalasztotta a ak 1950 tavaodott. Összeosok és megCsillag teró elvtárs lett nem sokat nézbből a csosariak. Háromör, 45 júh, 32s három vetőözös vagyontagok. Traksem volt. Soil, harcolni a a nehézségekni a reményit, és újra telO maga járt. Így mondták elölték: repaFőként fiatalok. Az őszülőoz látott. A ak.

ga Lajos báa dereka —

egkerítők én sen az elnök, velle a repát. a többiek. elkialtott az

magunkat, e, hiszen Laort kapál, mi — S anélkül, vezte volna, an a verseny, : maga Rásóással, hanemndenütt ott is, ahol meg, egy-kettőre

das termelőldas, termar 1200ló, 60 ókór, rjú, sok-sokatlan bevea a szövetealmas főtel szemben, aki a munkevevte az István 10iskolát végerte után ővttárs pedig

üzdeni, harátok, hogy hús évvel a Rásó Laülési képvltam az elltam, hogy ezután, De mint eddig, pihenni n jöleső ér n nép megbb holnapni.

Lévay E.

ácsa

Fokaji J6ly vezetője helyzetéről, yi osztályv teljesíté.

szulat

megalafakét hatáakuló közzerdán déi az Akadé-

Moszkva (TASZSZ) A „Pravda” április 25-i számanak vezércikkében, azzal a beszéddel foglalkozik, amelyet Eisenhower elnök április 16-án mondott az Amerikai Lapszerkesztők Társaságában. Közülük a vezércikk teljes szövegét. „Nyolc év mult el a szövetségnek — a Szovjetuniónak, az Egyesült Államoknak, Angliának és Franciaországnak — a Hitler-fasizmus felett aratott győzelme és a második világháború befejezése óta. A nagy harc legfőbb terheit a szovjet emberek viselték vállukon. Azért harcoltak, hogy megvédelmezzék hazájuk szabadságát és függetlenségét, segítségét nyújtsanak Európá legázott népeinek a fasiszta iga alól való felszabadulásban és biztonságban a háború befejezése után a tartós béke és a nemzetközi biztonságért.

A Szovjetunió, amely következetesen védelmezi a népek közötti béke ügyét, most is, mint azelőtt, a nemzetközi együttműködés előmozdítására törekszik. G. M. Malenkov, L. P. Berija és V. M. Molotov 1953 március 9-i beszédében kifejezésre jutott a szovjet népek az általános béke megszilárdítására irányuló törekvéseinek akaratát.

Eisenhower, az Egyesült Államok elnöke április 16-án az Amerikai Lapszerkesztők Társaságában beszédet mondott a nemzetközi helyzet kérdéseiről. Ez a beszéd mindegy válasz a szovjet kormányak a vitás nemzetközi kérdések békés rendezésének lehetőségére vonatkozóan tett legutóbbi nyilatkozataira.

Eppen ez a körülmény magyarázza meg azt az érdeklődést, amely minden országban megmutatkozik az elnök beszéde iránt a társadalom széles körében. Amelyek várták az angol-amerikai tömb vezetőinek reagálását a Szovjetunió békeszerető törekvéseinek újabb megnyilvánulására.

Mindenekelőtt — a koreai kérdés

Tagadható-e, hogy az utóbbi években olyan kérdések álltak a nemzetközi körök figyelmének középpontjában, mint a koreai háború kérdése, Korea nemzeti egysége helyreállításának kérdése? Mint ismeretes, ilyen kérdések alapján bírálták ezekben az években sok állam külpolitikaiját.

A szovjet nép következetesen támogatott az igazságos koreai ügyvesztést megkövetelőre irányuló minden lépést. A Kínai Népköztársaság és a Koreai Népi

Együttérés fogadta Eisenhower elnök ama szavait: „Az igazi és teljes béke tőrekvésünk egész Ázsiában, miként az egész világon”, ugyanúgy, mint azt a kijelentését, hogy „a vitás kérdések közül, legyenek azok nagyok, vagy kicsinyek, egyetlen egy sem megoldhatatlan, ha megvan az óhaj minden más ország jogának tiszteletben tartására.”

Az elnöknek a békekre vonatkozó szavai, továbbá az a kijelentése, hogy a vitás kérdések közül egyetlen egy sem megoldhatatlan, ellentétben áll azonban beszédében foglalt más megállapításával. Azok, akik Eisenhower beszédében igazi béketörekvést óhajtanak látni, szükségképpen felteszik a kérdést: Miért kellett az elnöknek a békekre szülő beszédében félreérthetetlenül „atomháború” lehetőségével fenyegetőzni? Vajon az ilyesféle érvek meggyőzőbbé teszik az elnöknek a békeiről szóló beszédét? Mindenesetre a Szovjetunióval szemben az ilyesféle kitételek, vagy egyenesen megmondva, az ilyesféle fenyegetések soha nem értek el és nem érhetik el céljukat.

Az Egyesült Államok elnöke beszédében egész sor nemzetközi problémát érintett, amelyek jelentősége nem egyforma. Végeredményben azonban beszédét főképp a Szovjetunióval való viszony kérdésének szentelte. Kijelentette: „Előttöm csupán egyetlen olyan kérdés ismeretes, amelyről a haladás függ. Ez a kérdés a következő: Mit hajlandó tenni a Szovjetunió?” Ehhez hozzáfűzte: „Az igazságot egyszerű ellenőrizni. Meggyőzőnek tekinthető lehet.”

Nos, ebben lehetetlen nem egyetérteni: a tettek értékesebbek a szavaknál.

Forduljunk tehát azokhoz a fontos nemzetközi problémákhoz, amelyeknek helyes megoldásától a béke megszilárdítása függ.

Forduljunk más nemzetközi problémákhoz

Ki feledezhet meg például a német kérdéstről, vagy ki kerülhet meg általános szílamokkal olyan fontos nemzetközi problémát, mint Németország nemzeti egységének helyreállítása demokratikus és békeszerető alapon? Kit elégíthet ki nemcsak Németországban, hanem határain túl is, e kérdés olyan kezelése egyik-másik állam részéről, hogy mondjuk egyszerűen „dinamikus” európai külpolitikája eszközének tekintik Németország nyugati részét, figyelmen kívül hagyva, hogyan reagálnak erre Európa egyes népei és mindenekelőtt a francia nép, amely nem egyszer volt a militarista Németország áldozata.

Nem világos-e, hogy Németország kérdésének megoldása szükségessé teszi Németország valamennyi szomszédja létezőkének és az európai béke megszilárdítása érdekében figyelembevételét és mindenekelőtt a német nép nemzeti törekvéseinek következetes figyelembevételét. Az Egyesült Államok elnökének beszéde nem ad alapot e kérdés megoldásához. Nem vette tekintetbe a német problémára vonatkozó potsdami négyhatalmi megállapodásokat. Ugyanúgy járt

államban egyesüljön és elfoglalja az őt megillető helyet a békeszerető népek közösségében és hogy ezután kivonják Németországból a megszálló csapatokat, amelyek eltartása teherbőrlőket nehezít a német nép vállára.

Az Egyesült Államok elnökének a nemzetközi kérdések széles körét érintő beszédében nincs szó a Kínai Népköztársaságról, Kína nemzeti jogainak visszaállításáról az Egyesült Nemzetek Szervezetében, valamint Kína jogos területi igényeiről, beleértve Tajvan szigetét. Vajon ez a kérdés nem tartozik napjaink halaszthatatlan nemzetközi problémái közé? Es mégis tény, hogy ebben a nagy beszédében Kína kérdése nem került megvilágításra. Ez pedig azt jelenti, hogy Kínával szemben makacsul, attól a törekvéstől diktált politikát folytatnak, hogy visszafelé fordítsák a szakadatlanul fejlődő események menetét, bár mindenki látja, akinek szeme van, hogy az ilyen politikára elkerülhetetlen kudarcc várt.

Eisenhower beszédében őt „tételt” fogalmaz meg, amelyek — szavai szerint — meghatározzák „az Egyesült Államok magatartását a nemzetközi ügyek területén”. Ezek a „tettek” kimondják, hogy az „egész emberiség áhítja a békét, a testvériséget és az igazságosságot”, hogy „minden ország elidegeníthetetlen joga az, hogy saját választása szerint alakítsa meg kormányzati formáját és gazdasági rendszerét”, hogy „nem igazolható egyetlen országnak olyan kísérlete sem, hogy kormányzati formát kényszerítsen más országokra” és így tovább.

Ha valóban ezek az elvek határoznák meg az Egyesült Államok politikáját és ha nem maradnának csak általános deklarációk — ennek meg kellene mutatkoznia a koreai kérdéssel, Németországgal és Kínával kapcsolatban elfoglalt álláspontban is. Eppen az a dolog lényege, hogy a deklarációt nem erősítik meg a tettek, hogy az Egyesült Államok valóságos politikája mindezekig kevesebb vette számba az ilyesféle deklarációkat e kérdések és sok más nemzetközi kérdés megoldásánál.

Az elnök beszédében megkülönböztetett figyelmet szentel Kelet-Európa népeinek. Szavaihoz az következik, hogy a kelet-európai országok kormányzati formáját kívülről kényszerítették rájuk, bár ez ellentmond az általános ismert tényeknek és az ezekben az országokban uralkodó valóságos helyzetnek. A tények azt mutatják, hogy Kelet-Európa népei épp a jogaikért vívott szívós harcban jutottak el a jelenlegi népi demokratikus kormányzati formához és hogy csak eme új viszonyok között tudták biztosítani a gazdaság és a kultúra rohamos fejlődését államukban. Különös dolog volna azt várt a Szovjetuniótól, hogy beavatkozzék az e népek által megdöntött reakciós rendszerek visszaállítására érdekében.

Ugyanakkor az elnök egyszerűen vét az általános ismert történelmi tényekről, amikor „felszólítja” a Szovjetunió vezetőit, „használják fel döntő befolyásukat a kommunizista világban” arra hogy tartóztassák fel Ázsia gyarmati és felegyarmati népeinek az évszázados elnyomás és rabslolgosors ellen indított felszabadító mozgalmaikat. Nehez a nemzetközi problémák helyes értelmezésére számítani, amíg a nemzeti-felszabadító mozgalmat egyes „rossz szándékú” emberek sugalmazása eredmények tekinthet.

Egészen érthetetlen az elnöknek az az utalása, hogy „más népeknek, köztük a Kelet-Európa népeinek” biztosítsanak szabadságot más országokkal való egyenlőségre egy „jogi világközösségben”. Mindenki előtt ismeretes, ki az, aki akadályozza néhány népi de-

mokratikus ország felvételét az Egyesült Nemzetek Szervezetébe és ki akadályozza a nagy Kína törvényes jogainak visszaállítását az ENSZ-ben. Viszont nem a Szovjetunió képviselői terjesztették-e elő azt a javaslatot, hogy vegyenek fel az Egyesült Nemzetek Szervezetébe 14 országot — azt a javaslatot, amelyet az an-

Az Egyesült Nemzetek Szervezetéről

Az elnök beszédében készségét nyilvánította az iránt, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetét olyan intézménnyé változtassák, amely valóban meg tudja őrizni valamennyi nép békéjét és biztonságát.

Nem a Szovjetunió hibája, hogy ez a szervezet ma nem teljesíti a rá bízott feladatokat. De még most sem késő emelni tevékenységének jelentőségét, különösen a béke és a nemzetközi biztonság megszilárdítása terén, ami e szervezet létrehozásának legfőbb célkitűzése volt.

Ehhez mindenekeiőt az szükséges, hogy valamennyi tagállam tiszteletben tartsa az ENSZ elveit, hogy ne sértsék meg alapelveit, amelyek az ENSZ-et sajtól külpolitikájának segédrendszerévé tenni, mivel ez nem egyeztethető össze sem az Egyesült Nemzetek Szervezetének alapelveivel, sem a normális nemzetközi együttműködés és a béke megszilárdítása érdekeinek céljaival.

Felvetődik a kérdés, miért írja alá az Egyesült Nemzetek Szervezetének mind a hatvan tagállama az alapokmányt, amelynek legfontosabb része az őt meghatározó egyhangúságának elve a Biztonsági Tanácsban a béke biztosítását érintő kérdések meg tárgyalásakor? Nem azért, hogy e minden ország által elismert elvet a gyakorlatban egyes államok semmibe vegyék! Es természetesen nem azért, hogy ezt a nemzetközi elvet valamilyen nyűgnek, vagy az ENSZ és a Biztonsági Tanács munkássága akadályozójának tekintsék. Végül ki tekinthet normálisnak olyan helyzetet, hogy Kína, a világ legnagyobb országa meg van fosztva annak lehetőségétől, hogy résztvegyen a Biztonsági Tanács és a közgyűlés munkájában s e helyett valamilyen komintaragista madárijesztő pófészkedik az ENSZ szervezetben.

Vajon az ilyen helyzet előmozdítja-e az ENSZ tekintélyének megerősítését? Vajon ilyen viszonyok között lehet-e számítani az Egyesült Nemzetek Szervezete tevékenységének normális fejlődésére és kötelezettségének teljesítésére a béke és a nemzetközi biztonság megszilárdítása terén?

Mindenesetre e kérdés megoldását, miként számos más megérett nemzetközi probléma megoldását, nem lehet megkerülni. Ha valamennyien arra törekszünk, hogy kevesebb legyen a szó és több a tett, akkor nyilvánvalóan meg lehet találni az utat az ilyen problémák megoldásához is.

Nem alaptalanul kapcsolta össze beszédében az elnök a feyverzet csökkentésének kérdését azzal, hogy komolyabb figyelmet kell szentelni a gazdasági problémáknak, a nyomor és a nélkülözés elleni harc problémáknak. Aligha elégít ki azonban valakit is az, ha ezt az ügyet valamiféle „világégélyezési alap” létrehozására zsugorítják, amiről ebben a beszédében szó volt.

Ennek az „alapnak” hangzatos elnevezése egymagában nem elégséges.

Mások lesznek az eredmények, ha e probléma megoldásának alapja az országok közötti valóban széleskörű és demokratikus együttműködés lesz a népek szuveren jogainak teljes tiszteletben tartásával és anélkül, hogy a se-

gol-amerikai tömb szavazataival vetettek el?

Ami az osztrák államszerződésről illeti, ezzel kapcsolatban megismételhető, hogy itt sincsenek olyan kérdések, amelyeket ne lehetne megoldani korábban elért szerződéses megegyezések alapján, az osztrák nép demokratikus jogainak tényleges megtartásával.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetéről

gélyben részesülő országokra politikai feltételeket kényszerítenek. Amit az elnök eddig a „világégélyezési alap”-ról mondott, abból az ember benyomása, hogy itt a kudarcot váltott „Marshall-terv” új változatáról van szó s egyben annak a népszerűtlen „Truman-féle 4. pont”-nak más elnevezést viselő folytatásáról, amely egyes gyenge államoknak juttalott jelentéktelen könyvirodalmi anyagokkal igyekezett átvonni egyes országok és gyarmati területek költségvetését és gazdasági életét, tehát magukat ezeket az országokat és területeket is, az Egyesült Államok külpolitikája úgynevezett „dinamikus” célkitűzéseinek. Amint látható, most arról van szó, hogy továbbmenek ezen az úton.

Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt, hogy az utóbbi időben az amerikai „gazdasági segítség” egyenes visszatartása is előfordul, amint az Burma és néhány más állam példáján látható.

Az is köztudomású, hogy az utóbbi időben számos állam határozottan kijelenti, hogy nem annyira az Egyesült Államoktól kapott úgynevezett „segélyhez” fűződés érdekei, mint inkább ahhoz, hogy az Amerikai Egyesült Államok ne górdítsen mind újabb és újabb akadályokat az államok közötti normális kereskedelem fejlesztésének, a nemzetközi áruforgalom kiszélesítésének útjába.

Odáig megy a dolog, hogy az az Egyesült Államok vezette tömbhöz tartozó országokban is, mindenekelőtt Angliában, egyre erősebb a zúgóldás a demokratikus tábor államaival folytatott kereskedelemre vonatkozóan az Egyesült Államok által diktált korlátozások ellen.

Az elnök beszédében foglalt békefelhívás természetesen meg kellő támogatásban részesül a mi részünkről. Nehéz azonban figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy az Egyesült Államok kormányának külpolitikai irányvonala egyelőre messze áll ezektől a békeszerető felhívásoktól. Szemléltető bizonyítéka ennek például az elnök beszédével foglalkozó olyan kommentárok, amelyek mindössze két nappal Eisenhower beszéde után adott egy olyan tekintélyes személyiség, mint Dulles, az Egyesült Államok külügyminisztere.

Nem lehet nem egyetértőri Syracheyvet, a volt angol laburista kormány miniszterével, aki úgy jellemezte Dulles beszédét, hogy az Eisenhower beszédének „háborús akusszá” való átalakítására irányuló törekvés.

Dulles bizonyos mértékig fényt vetett arra a mindenkit meglepő tényre, hogy Eisenhower beszédében hallgatott Kínáról. Amint kiderült, az Egyesült Államok kormányát aggasztja az úgynevezett „nemzeti” Kína, vagyis a Csang Kaj-Sek-féle eszesséki sorsa, amelyet a kínai nép győzelmes harcra eredményeképpen kergetett ki az országból. Ami pedig a valóban nemzeti Kínát illeti, egyedül kormányával, Dulles addig megy, hogy az Egyesült Államok kormányának érdemének minősíti a Kínai Népköztársaság ellen fogantatott politikai és gazdasági blokádot.

Dulles harcossága régóta ismeretes. Lehet, hogy az ő beszé-

(Folytatása a 4. oldalon)

A Pravda vezércikke Eisenhower elnök legutóbbi beszédéről

(Folytatás a 3. oldalról)

de az elnök beszédének kissé szabad tolmácsolása. De nem szabad figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy ő áll az Egyesült Államok külügyminisztériumának élén és az ő szavai akarva-nem-akarva kapcsolatban állnak az Eisenhower vezetés alatt álló kormány hivatalos álláspontjával.

Ezért nem hagyhatjuk szó nélkül Dullesnek azt az állítását, hogy a szovjet vezetők az Egyesült Államok ügynevezett kormány politikájának nyomására tették felhívást a vitás kérdések békés rendezésére. Az egész világ előtt ismeretes, hogy a szovjet vezetők cselekedeteiket nem valamely országnak a Szovjetunióval szemben folytatott politikája „keménységével” vagy „lágyságával” kapcsolatos megfontolások alapján határozzák meg, hanem a szovjet nép alapvető érdekeiből, a béke és a nemzeti biztonság érdekeiből indulnak ki.

Bár az a harcjas póz, amelyet Dulles annyira kedvel, egyeseknél hatásos lehet, céltáv aligha éri el, különösen a diplomácia területén. Azzal, hogy Dulles összekapcsolta az Egyesült Államok békejavaslatát előterjesztésének lehetőségét az úgynevezett „európai védelmi közösség” létrehozásával, „a francia és a német erőkkel magukban foglaló egyesült fegyveres erők” megszervezésének terveiivel, vagyis a további fegyverkezési hajszával — talán akarata ellenére elárulta az Egyesült Államok politikájának igazi értelmét. De ha Eisenhower beszédének értelme tényleg az, hogy azt Dulles az elnök után ugyanabban a tereben és azonos hajgatóság előtt megartott terjedelmesebb beszédében kifejtette, akkor az nem adhat pozitív eredményeket a béke megszilárdítása érdekeinek szempontjából.

Az Egyesült Államok hivatalos képviselőinek ilyen nyilatkozataival kapcsolatban nehéz megállapítani, mi a valóságban az Egyesült Államok jelenlegi külpolitikai álláspontja. Arról van-e szó, hogy a nemzetközi viszonyok terén mutatózó feszültség enyhítésének útjára lépjenek és más népek jogait tisztelgetben tartásának alapján oldják meg a vitás kérdéseket, vagy arról van-e szó, hogy folytatassák a fegyverkezési hajszát korábbi politikájukat?

A szovjet vezetők véleménye szerint valóban a békére irányuló javaslatok, alapjában szolgálnak a nemzetközi viszonyok megjavulásának. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a szovjet vezetők hajlandók a régi módszerek új változatait ilyen javaslatokként fogadni.

Eisenhower elnök beszédében a háború utáni időszak eredményeivel foglalkozott, attól a pillanattól kezdve, hogy „a győzelem tavaszán a nyugati szövetségesek katonái Európa közepén tolták ki az oroszországi katonáikat”. Eisenhower ezekről az eredményekről szólván hangsúlyozta, hogy a háború befejezése után a világi országai szétvááltak és két különböző útra léptek. Ezzel kapcsolatban Eisenhower a tényekkel szögesen szembe fordítva azt a dolgot, mintha az angol-amerikai tömb országai a béke és a nemzetközi biztonság megszilárdítását tűzték volna ki célul, a Szovjetunió és a vele baráti államok pedig nem akartak volna ezen az úton haladni. Ugyis lehet ezt érteni, mintha a Szovjetuniónak a háború által tönkretett gazdasági helyzetét, a gazdasági erejének megszilárdítása a háborút követő időszakban „az agresszió új veszélyét” kezdte volna jelenteni.

Ilyen megállapításokig eljutni a Szovjetunióval kapcsolatban, annyit jelent, mint legafább is elvezetni a tárgyalásokra ér-

zését és nem számolni olyan általános ismert körülményekkel, amelyek teljes határozottsággal bizonyítják nemcsak országunk békeszerető célkitűzéseit, hanem azt is, hogy a Szovjetunió az általános béke fenntartásának és megszilárdításának legfőbb támasza és alapvető tényezője volt és marad.

Az elnök nyilván azzal a céllal tett ilyen kijelentéseket, hogy valamennyire békeszerető fényben tüntesse fel az angol-amerikai tömb politikáját. Az Egyesült Államok rendkívül felülvizsgált és évről évre növekvő katonai kiadásaira vonatkozóan saját maga által ismertettelt számadatok és tények azonban egészen másról beszélnek.

Ezek a tények az Egyesült Államok egész nemzetgazdaságának soha azelőtt nem tapasztalt arányú militarizálásáról, a katonai kiadásoknak a nép számára elviselhetetlen terhérről, továbbá arról tanuskodnak, hogy a fegyverkezési verseny a rettegés és a legnagyobb feszültség légrétegeit teremtette az Egyesült Államokban. Az Egyesült Államok e politikája, amely előmozdítja a háborús örület fokozódását, az országok bizonyos csoportját is ugyanerre az útra tuszolja. Eisenhower beszédét azokról az óriási összegekről, amelyeket az amerikai kormány ágyúkra és rakéta-lövedékekre, bombázók és vadászgépekre, torpedórombolókra és egyéb hadihajókra költ, nem feledkezett el egyben a támadó és északatlanti szerződés dícsőítéséről sem. Már pedig ismeretes, hogy az északatlanti szerződés által sugalmazott politika egyre újabb, kolosszális katonai kiadásokat jelent. Eég rámutatni, milyen óriási kiadást jelent az amerikai adófizetőkötől beszédet összegekből a katonai támaszpontok építése és fenntartása sok ezer kilométerre az Egyesült Államoktól és különösen azokon a területeken, amelyeket a Szovjetunió elleni agresszió céljaira szándékoznak felhasználni.

Az elnök számításokat közöl, amelyek mutatják, mennyibe kerül egy torpedóromboló, egy vadászrepülőgép, egy bombázó stb. felépítése és hány bushel búzát és hány tonna gyapotot lehetne megtermelni, vagy mennyi iskolát és kórházat lehetne építeni, ha lemondanának a fegyverkezési eszközök gyártásáról. Ezek során számos tanulságos számadatot ismertett. De amit az elnök mondott, az egyáltalán nem elégséges. Ha az Egyesült Államok elnöke beszélt volna arról, mibe kerül az amerikai népek az atombombakészletek felhalmozása, valamint a sokszáz légitámaszpont építése messze az Egyesült Államok határain túl — noha mindennek semmi köze az Egyesült Államok védelmének érdekeihez — akkor a valóság-hoz lényegesen közelebb álló és sok tekintetben tanulságosabb képet adott volna. De amint látható, úgy vélik, hogy erről nyilatkozzon és világosan beszélni „keletlenül” vagy „nem előnyös”. Az ilyenféle tények igazi értelme azonban ennek ellenére és enélkül is érthető. Bennük jut kifejezésre az a külpolitikai irányvonal, amely megvalósíthatatlan világhatalmi célkitűzéseket követ, s amely fokozódó ellenállást vált ki sok országban a társadalom széles köri részéről. Ami országunkat illeti, köztudomású, hogy a Szovjetunió, amely szakadatlanul gondoskodott népgazdaságának háborúutáni helyreállításáról és szüntelenül gondoskodik annak fejlesztéséről, nem lépett a fegyverkezési hajszá útjára. A Szovjetunió nemcsak, hogy nem lépett erre az útra, hanem ismételtlen konkrét javaslatokat terjesztett elő, hogy a nagyhatalmak, más államokkal együtt, határozott intézkedéseket fogadjanak a fegyverkezési korlátozására, a fegyveres erők és a

katonai kiadások haladéktalan csökkentésére, ugyanakkor egyezzenek meg az atomfegyver eltiltásában, mindezen intézkedések végrehajtása fölött létesítendő hathatós nemzetközi ellenőrzéssel, amely kizárja a határozatok megszegésének lehetőségét bármely állam részéről.

Eisenhower érinti beszédében a fegyverkezés csökkentésének kérdését is. Idevonatkozó öt pontban foglalkozik ezzel. A szovjet félnek természetesen nincs ellenetése az e pontokban kifejtett javaslatok ellen. Mindezek a javaslatok azonban túlságosan általános jellegűek s e körülmény folytán egyáltalán nem alkalmasak arra, hogy előbbre vigyék a fegyverkezés csökkentésének halaszthatatlan ügyét.

Eisenhower szerint úgy fest a dolog, mintha az Egyesült Államok kormánya mindig a fegyverkezés csökkentését kívánta volna, a Szovjetunió pedig az ellenkező álláspontot foglalta volna el és szinte megakadályozta volna ezt.

Ez kísérletnek látszik arra, hogy a Szovjetunióra hárítsák a felelősséget az angol-amerikai tömbhöz tartozó országokban az utóbbi években folytatott fegyverkezési hajszáért. Az ilyen próbálkozások azonban minden alapot nélkülöznek és csupán azt a törekvést juttatják kifejezésre, hogy bűnbakot keressenek.

Valóban, vajon a Szovjetunióban dicsőítették-e a koreai háborút és a fegyverkezési hajszát, mint előnyös „üzletet”, mint a legjobb eszközt az üzleti tevékenység és a lakosság teljes foglalkoztatásának biztosítására? Vajon a Szovjetunióban tapasztalható-e az úgynevezett „félelem a békétől” és esnek a részvények árfolyamai a főzsdén azokra a hírekre, hogy enyhül a nemzetközi feszültség? Mindez nem a Szovjetunióban történik, hanem az Amerikai Egyesült Államokban. Mi köze ehhez a Szovjetunióval, amelynek nincs szüksége fegyverkezési hajszára, amely mindig a tartós és szilárd béke mellett volt és van és nem fél a békétől?

Természetesen, Eisenhowernek igaza van abban, hogy a hitleri Németország fölött aratott győzelem után a Szovjetunió és az Egyesült Államok útjai elváltak. Azonban Eisenhower április 16-i beszédében ezt a tényt nem világította meg helyesen, sőt azt lehet mondani, hogy ezt a tényt Eisenhower ferde megvilágításba helyezte.

Ha a tények szilárd talajára állunk, akkor ebben a kérdésben teljesen megismerjük mindennemű tisztázatlanság. Valóban nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az angol-amerikai tömbhöz tartozó országok, amelyek a legutóbbi világháború alatt a Szovjetunió szövetségesei voltak, rögtön a háború befejezése után megváltoztatták politikájuk irányát. Sok tekintetben visszatértek arra a régi, háború előtti útra, amikor a Szovjetunióval való viszonyukat semmiképpen sem lehetett barátnak nevezni és amikor politikájuk irányvonala rendszerint ennek ellenkezője volt.

Mi nem szándékozunk vitába szállni az elnök ama eléggé furcsa állításával, hogy a szovjet politikában végetért egy bizonyos korszak. Ellenben nem fogadjuk csodálkozás nélkül az azt következtetését, hogy a szovjet kormánynak fel kell adnia külpolitikájának folytonosságát, amely politikának a helyességét a nemzetközi fejlődés egész menete bizonyította.

Ha egy korszak kezdetét, vagy befejezését azzal hozzuk összefüggésbe, hogy új személyiségek jelennek meg valamely állam élén, akkor nagyobb joggal beszélhetünk arról, hogy az Egyesült Államok politikájában zárult egy korszak az Eisenhower-kormány uralomrajutásával. Amde maga az Egyesült Államok új

Tartózkodási helyükön szavazhatnak az állandó lakóhelyüktől távollévő választójogosultak

A belügyminiszternek az országgyűlési választásokról szóló jogszabályok végrehajtására vonatkozó utasítása lehetővé teszi, hogy azok a választójogosultak, akik a választás napján állandó lakóhelyüktől távol vannak, választói névjegyzékükkel a tartózkodási helyükön lévő szavazókörök közül akármelyikben szavazhassanak.

A választói névjegyzékükön a minden választójogosult — személyesen vagy igazolt meghatalmazottja útján — attól a végrehajtóbizottságtól kérheti, ahol felvették a választói névjegyzékébe. A névjegyzéküket az állandó lakóhely szerinti illetékes végrehajtóbizottsághoz intézett levelben is lehet kérni.

A meghatalmazást, illetve az állandó lakóhely szerinti illetékes végrehajtóbizottsághoz intézett levelet a tartózkodási hely szerinti illetékes végrehajtóbizottsággal látmozgatni kell s a végrehajtóbizottság — indokolt esetben — a kért névjegyzéküket illetéktelenesen azonnal kiadja, illetőleg — ha azt levélben kérték — elküldi a kérelmező címére.

Névjegyzékükkel általában gyakorolhatják választójogukat — az állandó lakóhelyüktől távol dolgozóknak kivétel — a kórházban fekvő betegek és az idősek, kollektív munkában, iskolákban stb. tartózkodó személyek is.

Ézért a kórház igazgatója vagy vezető orvosa hívja fel azoknak a betegeknek figyelmét, akik előreláthatólag a választás napján is a kórházban maradnak, arra, hogy kérjenek névjegyzéküket.

A kollégiumok, iskolák vezetői, igazgatói ugyancsak figyelmeztessék erre a szavazás napján előreláthatólag ott tartózkodó választójogosultakat, az üdülőkbe való beutalásoknál pedig ha a beutalt személyek a választás napján is az üdülőben tartózkodnak — előre figyelmeztetni kell őket arra, hogy az állandó lakóhelyük szerinti illetékes végrehajtóbizottságnál kérjenek névjegyzéküket.

Mindazonáltal a választójogosultaknak tehát, akik akadályozva vannak abban, hogy az állandó lakóhelyük szerinti szavazókörben szavazzanak, érdeklődjenek, hogy a névjegyzéküket mikor előbb beszerezzék, mert enélkül tartózkodási helyükön választójogukat nem gyakorolhatják.

Ünnepi díszbe öltöznek a választás napjára a szavazóhelyiségek

A tanácsok végrehajtóbizottságai, a társadalmi aktívák fontos feladatuknak tekintik, hogy a választás napján a szavazóhelyiségek a dolgozó nép nagy ünnepéhez méltó külseővel fogadják az urnák elé járulókat.

A szavazóhelyiségeket Népköztársaságunk címerével díszítik. Drapériák, virágok övezik a dolgozó népek olyan drága vezetőit: Lenin, Sztálin, Rákosi elvtársak arcképeit Népi demokráciánk eddigi alkotásait, a helyi eredményeket képekkel, rajzokkal szemléltetik.

Egyes községekben, városokban a legjobb dolgozókból bizottságok alakultak. A bizottságok azt a célt tűzték maguk elé, hogy a szavazás napjára rendezhessék az utcákat a lakóházak előtt virágok kiskereteit létesítsék, kultúrbrigádokat és kiállításokat szervezzenek. Ezzel is kifejezésre akarják juttatni, hogy május 17. örömmünnepe minden magyar dolgozónak, újabb mérföldkő szocialista építésünk útján.

elnöke hogy-hogy nem minden fenntartás nélkül védelmébe veszi elődjének egész politikáját, amelyet annakidején, különösen a választási kampány idején nem minden alap nélkül sok tekintetben bírált.

Az elnök beszédében kijelentette, hogy kész „üdvözölni a békés szándékok mindennemű igazi bizonyítékát”. Együttal feltette a kérdést. Mit hajlandó tenni a Szovjetunió?

Ismeretes, hogy a Szovjetunió mindig késznek mutatkozott arra, hogy barátságos módon megvitatás és megoldás az égető nemzetközi kérdéseket azzal a feltétellel, hogy az e kérdések megoldására irányuló javaslatok — bárkitől induljanak is ki — valamennyire is elfogadhatók legyenek és ne ellenkezzenek a szovjet népi életbevágó érdekeivel és a többi békeszerető nép érdekeivel.

Az Egyesült Államok elnöke hogy-hogy nem beszédében lehetségesnek tartotta, hogy a békére vonatkozó javaslatait egész sor előzetes feltétellel fűzze a Szovjetunióval szemben, noha a beszédében emelt követeléseket nem támasztják alá az Egyesült Államok részéről erre vonatkozólag vállalt kötelezettségek.

A kérdés ilyen feltevése már jogos visszautasítást váltott ki a legkülönbözőbb nemzetközi körökben. Lehetetlen, hogy a kérdés ilyen feltevése ne keltsen csodálkozást azokban akik reálisztikusan tudják értékelni az égető nemzetközi problémák lényegét és a nemzetközi helyzetet meghatározó valóságos erőviszonyokat és tényezőket. A „Times” című angol lap jogosan jegyezte meg, hogy „egyetlen ország sem — akár a Szovjetunió, akár az Egyesült Államok, akár Angliáról van szó — nem kívánja megvitatni a békés intézkedéseket olyan körülmények között, amelyekben nincs fellebbezés”. Mint ismeretes, a szovjet ve-

tők a nemzetközi kérdések békés rendezésére irányuló felhívásokat nem kötik össze semmiféle előzetes követeléssel az Egyesült Államok vagy más országok címére, akár az angol-amerikai tömbhöz tartoznak, akár nem.

Az jelenti-e ez, hogy a Szovjetunióval nincsenek semmiféle igények? Természetesen nem. Ennek ellenére a szovjet vezetők üdvözölni fogják az Egyesült Államok vagy más állam kormányának bármely lépését, ha ez a vitás kérdések barátságos rendezésére irányul. Ez bizonyítja, hogy a szovjet fél kész a megfelelő problémák komoly, tárgyilagos megvitatására akár közvetlen tárgyalások útján, akár — szükségesség esetekben az ENSZ keretei között is.

Az elnök beszédében szólt arról, hogy a vitás nemzetközi kérdések megoldásában „az Egyesült Államok hajlandó igazságos részt vállalni magára”. Ezt a kijelentést Eisenhower április 16-i beszédében semmi sem támasztotta alá, holott szükség van e kijelentés alátámasztására.

Ami a Szovjetuniót illeti, nincs semmiféle alap kételkedni abban, hogy kész megjelölni részvételét a vitás nemzetközi kérdések megoldásában. Ezt a Szovjetunió komoly nemzetközi ügyekkel kapcsolatban nem egyszer bizonyította.

Ilyen a nemzetközi helyzet napjainkban. A Szovjetunió politikája nem ellenkezik a többi békeszerető állam érdekeivel. Ez a politika megfelel minden olyan állam törekvéseinek, amely kész hozzájárulni a nemzetközi együttműködés fejlesztéséhez, függetlenül attól, hogy társadalmi rendszere ilyen, vagy olyan. A Szovjetunió e politikája egyáltalán nem gátolja a népi népek az általános béke megszilárdítására irányuló legmélyebb törekvéseit.

Ma

Ma...
Lajos...
Aláírt...
gozó...
jós...
festette...
Artándó

Az a...
ojvas...
munká...
elenjár...
lmre...
nos...
Irjúk...
harcoln...
akik...
máris...
program...
— K...
elvtárs...
ártándó...
sem tud...
sem, ak...
munká...
ben. Ugy...
már egy...
szel...
ésben...
közsege...
Büszk...
De jó...
nyekre...
talnak...
szomsz...
nem elő...
ország...
gyűjtés...
Felvet...
gaszlon...
különös...
sergés...
Nincs...
da. A...
gazdája...
zó para...
jelentős...
iránti k...

A taná

A beg...
után...
lévo fel...
ma tenn...
végezni...
kánység...
esupán...
dást, me...
dást.
Jól lát...
beadásn...
terv van...
nem tud...
a beadás...
helenkén...
előknön...
felelős...
A bead...
közösen...
is, az id...
az idén...
Lajos kö...
az volt...
ból és z...
sebbet te...
a 9. hón...
ban adja...
Aláírt...
melynek...
gozó para...
léssége...
jós is. F...
festette...
Artándó

Ma Szabó István altábornagy elvtárs mond beszédét Püspökladányban a választási nagygyűlésen

A kultúrmasorban fellép a Magyar Néphadsereg Ének- és Táncegyüttese

Ma Hajdú-Biharban több helyen tartanak választási nagygyűléseket és választási gyűléseket. Lelkes készülődés előzi meg a püspökladányi választási nagygyűlést, ahol Szabó István elvtárs, altábornagy, pártunk Politikai Bizottságának tagja, honvédelmi miniszterhelyettes mond beszédet. Felszólal a nagygyűlésen Rásó Lajos is, a nádudvari milliomos Vörös Csillag tiszteletteljes elnökhelyettese. Földes kivételével a ladányi járás összes községeiből vonaton, gépkocsilon, szekereken mennek a dolgozó parasztek százai Püspökladányba, hogy meghallgassák Szabó elvtársat, aki Hajdú-Bihartól került magas beosztásába.

Püspökladányban a választási nagygyűlés tiszteletére nagyszabású kultúr- és sportmisorral gondoskodtak. A kultúrmasor keretében, délután 4-kor, fellép a százötven tagú Magyar Néphadsereg Ének- és Táncegyüttese — ének-kari művekkel, táncszámokkal és énekszámokkal. A külföldön is nagy sikert aratott együttes bemutatkozása elé nagy érdeklődéssel tekintenek Püspökladányban.

A püspökladányi járásban még választási nagygyűlés lesz Földesen, ahol Pataki Lajosné, a földesi Rákkózi tiszcs tagja és Ambros István, a megyei pártbizottság mezőgazdasági osztályának vezetője;

a derecskei járásban Derecskén Szalai Béla és Csarnai Lajos tiszcs tag lesznek a nagygyűlés szónokai;

a debreceni járásban Nyíradonyban H. Nagy Gábor és Gyökös Mihály; Nyírcsádon Trócsai László és Gál István; Nyírábrányban Stozicski Ferencé;

Nyírmártonfalván Nagy István; Vámospercsen Elek János;

a polgári járásban Egyeken Kiss János és Szilágyi József; Ujszentmargitán Mátyus Tibor; Görbeházán Gurbán György;

a biharkeresztes járásban Komádiban Baroz Gyula megyei titkár és Papp Dániel; Biharkeresztesen Péter János és Stozicski Ferenc.

a berettyóújfalui járásban Berettyószentmártonban Horváth Sándor; Nagyváradon Király Imre és Hernyák János; Csökmön Mátolcsi János; Furtán Felföldi József; Hencidán Farkas Sándor; Váncsodon Palánki József; Ujirázson Rácz Elemér elvtárs;

a nagyföldi járásban Hosszú-pályiban Kerekes Antal; Ujlétán Nagy Lászlóné és Tóth Lajos mondották a választási gyűlésen beszédet.

Május 1 megünneplésére készülnek a Ruhagyár dolgozói

A Ruhagyár udvarán a verőfényes napsütésben nagy a sürgés-forgás. Hatalmas táblák, dekorációk jelzik, hogy mi készül: május 1. megünneplésére és a felvonulásra készülnek a gyár dolgozói.

Vadász Gyula elvtárs mosolygó arccal szemlélgeti a táblák sokaságát. Nyik a János elvtárs, sztahanovista is lelkesen segít, hogy minél szebben, rendezettebben vonuljanak fel a ruhagyári dolgozók a május 1-i felvonuláson. Lénárt Antal Zsuga Jánosné, Pozsgai Boldizsár, Elek Ferenc, Boldor Béla, Radó Jánosné, Molnár Magda, Szénási Mihályné és az összes számos dolgozója is kivesszék részüket a társadalmi munkából.

A táncosport nagy örömmel készül a felvonulásra. Szorgalmasan próbálgatják a táncszámokat, amelyeket a felvonulás közben az erdőben a dolgozók szórakoztatására mutatnak be. — Rendes Julia vasalónő a kultúrfelelős, s már alig várja, hogy a farkaruhás fehérbluzos táncosok szereplésére kerüljön a sor. A rigmusbrigádok meglepetéseket tartogatnak a dolgozók részére.

A napokban nagy öröm érte a május 1-re készülő ruhagyári dolgozókat. A Néphadsereg harcosaitól kaptak üzenetet: velük együtt vonulnak fel az ünnepségen. Bizonyoságnak annak, hogy a dolgozó nép sorából kerültek ki.

Május 1-én reggel 6 órakor zeneszó kísérettel majd a gyár udvarán gyülekező dolgozókat. Szép lemezeket játszanak az élenjáró dolgozók köszöntésére is. Reggel 7 órakor indul a felvonulók csoportja a Vöröshadsereg útja felé. A felvonulók elején 6 motorkerék-páros dolgozó halad kék overálban, szabadságharcos sapkával a fején. Utánuk nagy transzparens közepén vörös csillaggal, s felette felirat: „Ruhagyár”. Majd egy autó, amely a Ruhagyár kishílytét mását viszi, ezt az asztalosműhely dolgozói készítik el. Ezekkívül még számos ötletes dolgot tartogatnak meglepetésnek.

Kint a nagyerdőn a ruhagyári dolgozókat finom izletes ebéddel várják. Délután pedig a gyár kultúr csoportja táncszámokkal, szindarabokkal, szavaltókkal énekszámokkal szórakoztatja a dolgozókat. Persze az újonnan szervezett kilencetágú zenekar is tartogat meglepetést. Szébbnél-szebb mozgalmi dalokat, indulókat és táncdalokat tanulnak be, hogy ezzel is biztosítsák a dolgozók jobb szórakozását.

A begyűjtés a növényápolással kezdődik — mondják az ártándiak

Az ártándi dicsősegtáblán ez olvasható: „A mezőgazdasági munkában és a begyűjtésben elengedhetetlen Nyeste Lajos, Kóvács Imre, Szendrei Ernő, Szabó János...”

Irjuk neveit azoknak, akik jól harcolnak a béke védelmében, akik példás munkával adták már is szavazatukat a Népfront programjára.

— Kár irtógátni a nevetek, elvtárs — szól mellettünk egy ártándi dolgozó paraszt. — Ugy sem tudja felírni mindazok neveit, akik itt példát mutatnak a munkában, a beadás teljesítésében. Ugy tudja meg, hogy mi már egy hete teljesítjük a tavaszi vetési tervünket, a begyűjtésben pedig az ország negyedik községe vagyunk!

Büszkén mondta, nyomatékkal. De jogosan büszkék jó eredményeikre az ártándiak, például mutatnak a megyének, akárcsak a szomszéd község. Bedő, bár ott még előbbre vannak, mert az ország első községe Bedő a begyűjtésben.

Felvetődik: miért ilyen kimagaslóan jók itt az eredmények? Különös táj ez talán, ahol kövér sertés terem a fán?

Nincs itt semmi mesebeli csoda. A tanács jól végzi feladatát, gazdája a begyűjtésnek, a dolgozó parasztság pedig érzi annak jelentőségét, hogy első az állam iránti kötelesség teljesítése.

kulák a tanács éberségét, nem szabotálhatja a begyűjtést, a község 16 kulákja közül nincs egyetlen hátralekés sem.

A begyűjtési állandó bizottság mellett még 12 élenjáró dolgozó paraszt, mint aktív tevékenykedik. Ismerik a nyilvántartás adatait és úgy látogatják a körzetükben lakó dolgozó parasztársaikat.

A begyűjtési állandó bizottság elnöke az a véleménye, hogy a termelés és begyűjtés, edes testvérek, nem lehet egyiket sem elhanyagolni a másik rovására. Így végzik a felvilágosító munkát. Ugy tartják, hogy a begyűjtés a növényápolásnál kezdődik — ha elhanyagolják, kevesebb kerül a zsákba, ez pedig már a begyűjtés rovására megy.

Az előrelátás érvényesült a takarmányozásnál is.

tyen nyomorúság volt az életük a közös konyhás csevedházban. Két új utcában

60 szép új ház épült

a földet kapott dolgozók istállóiban 3-4 tehén, 6-8 sertés is van. Nem volt jó a felvilágosító munka és ezért szegényei Ártándnek most a nagyszómi kullógok.

Nagy Istváné tanácsnok elvtársnak igaza van abban, hogy a kulógok koloncok Ártánd nyakán, nem szabad azonban elfelejtenie, hogy ebben a tanács is hibás. Az a jó módszer, amely Ártándon didadt aratott, miért nem érvényesült Nagydomlinban is? Az a meglepetés, hogy távol van a községtől, nem fogadható el. Őt kiömlő nem áthidalható akadály. A jövőben érvényesíteni kell a tanács jó szervező, felvilágosító munkáját Nagydomlinban is!

Az aszály nem okozott sok gondot, mert védekeztek jó előre: gyűjtötték a takarmányt, okosan takarékoskodtak, silót készítek és ennek tudható be, hogy az 1100 lakosú község 827 kövér tehene nem ismerle meg az átteleltetés nehézségeit.

Ervényesült a faluban a kommunista példamutatás. A párttitkárnak: Szendrei Ernő elvtársnak a neve ott van a dicsőség táblán. Maga jár elől jó példával, úgy a munkában, mint a beadásban.

— Nem akarom én dicsérni a falut — mondja Nagy Istváné, a tanácselnök elvtárs — becsüljenek a számok: sertésbeadás 140, szarvasmarhabeadás 109 száralék az évi tervehz viszonyítva. Baromfi 110, tojás 37, tej 79 száralék a félévi tervehz viszonyítva. Tavaly beadtunk 38.500 liter tejet. Az idén sem maradunk el!

Valóban beszédes számok ezek. Erdemes ezen elgondolkozni mindazokban a községekben — a megyében, ahol a begyűjtésben való lemaradásra „objektív” okokat keresnek és nem fedezik fel még most sem, hogy egyedül saját maguk az okai a csúfos kulogásnak.

Elmondható-e, hogy Ártándon is minden csupa jó? Nem. Így mondja el Nagy Istváné elvtársnő: Van nekünk is egy koloncunk: Nagydomin. Tanácsvezetés ez a régi uradalom földjén. Őt kilométernyire van Ártándtól, de a községhez tartozik. Ott bizony még vannak hátralekésok, nem érvényesült a személyes példamutatás sem. H. Bede Bálint elvtárs, a volt párttitkár a szombati kisgyűléseken beszéd ugyan a beadás teljesítéséről, de ő maga hátralekés volt. Ugyan volt mint az üljőz: munka másoknak az utal, de ő maga nem ment arra. Nem idézték emlékeztetőbe a volt uradalmi családok sem, hogy mi-

Két választás Magyarországon

A régi Magyarország választáskalandorok, akikre leadta a voksai számtalan alkalmat adakróknak arra, hogy megdöbbentő tényekre világítsanak rá az úri politika kulisszatitkaiból.

A tiszakécskényi feudálkapitalista Magyarország, nagy letelezője, Mikszáth Kálmán „Két választás Magyarországon” című regényéből a legtöbbet tudhatunk meg arról, hogy micsoda komédiával, milyen trükkökkel csapták be a népet a „szabad” választásokon és mennyire érdekel ellen dolgoztak azok a léha politikai úri

Erről a nagyszabású telelező műről tart előadást Bán Imre, a Kossuth Lajos Tudományegyetem adjunktusa május 2-án délután 4 órakor a Déry Múzeumban a Megyei Könyvtár rendezésében. Közreműködnek az egyetemi Csokonai-kultúrgárda tagjai.

Az előadás második részében a Mikszáth: Különös házasság című regényéből készült filmet vetítik.

Megváltozott életükről beszélnek a Fémfeldolgozó és Javító KTSZ dolgozói

A Vigkedv Mihály-utca 50. alatt van a Fémfeldolgozó és Javító KTSZ üzeme. Az udvaron különböző nagyságú vashulladékok, vasdarabok, fémek és alkatrészek. Aki először jár ott, azt hiszi, hogy valami anyagtelepen van, de a gépek zúgása elárulja, hogy komoly termelőmunka folyik. Hogy milyen? Arról az üzemrészek eredményel beszélnek.

— En is alapító tagja vagyok a KTSZ-nek — kezdi. A multban mint lakatosmester dolgoztam 20 éven keresztül. De sok átvizelt napom volt, mégsem kerestem annyit, hogy családomat el tudjam tartani. Az adófizetés alatt nyugtem családommal együtt Két fekete göndörhajú kislányom van, az egyik másodikéba, a nagyobbik ötödik osztályba jár.

— Mikor meghallottam, hogy a lakosok összefognak és szövetkeznek, tömörülnek: az első közből jelentkeztem. 1951-ben megalkult a szövetkezet, azóta itt dolgozom. Egész más az életem, vidámabb és boldogabb. Gondtalanul végzem munkámat. Havonta 2000 forintot is keresek. Munkám után tisztelnek, becsülnék. Az elmúlt évben kétféle üdülésben részesültem. A Gheorghiu-Dej Hajógyáriak versenyki hívására üzemünk is csatlakozott. En vállaltam, hogy napi termetem 10 százalékkal teljesítem. Azt a sok-sok szeretetet, amit eddig az államtól kaptam, azonban soha nem tudom viszonozni.

Bódogh László, Szilágyi Sándor versenytársa folytatja ezután: — Nem akarunk mi lemaradni a versenyben — Igyekszünk, hogy minél szebb eredményt érjünk el. Valamennyiünknek az a célja, hogy vállalatunkhoz behozott gépkatatrész javításokat határidőre elkészítsük.

Bódogh László nemcsak a versenyről beszél, hanem családjának életéről is. Alig talál szót ar-

ra, hogy elmondja, milyen lehetőség nyílt meg gyermeke előtt. — Soha nem gondoltam arra, — folytatja, — hogy valamikor az én kislány motorkerékpáros versenyző lesz. Szívem az őtől gyorsabb dobogott, mikor láttam, hogy a nagyerdő stadionban több mint tízezer ember előtt motorjával száguld végig a fekeje salakon. En fiatal koromban nemhogy motorról, de még arról is csak álmodhattam, hogy végignézzek egy-egy motorversenyt.

A tanácsnak jó a kapcsolata a dolgozó parasztsággal

A begyűjtési állandó bizottság útján tárgyalják meg a soronlévő feladatokat. Látják, mit kell ma tenni, tudják, mit fognak elvégezni holnap. Nem borsorkányság ez, tervszerű munka csupán, mely kizárja a kápradást, megakadályozza a lemaradást.

Jól látható ez például a sertésbeadásnál. Itt nemcsak ütemterv van a türelmes papíron, hanem tudják azt is, hogyan hízik a beadásra előírt sertés, mert hetenként ellenőrzik és a tanácselnöknek jelenti ezt a sertésfelelős.

A beadási tervet a termelőkkel közösen tárgyalják meg tavaly is, az idén is. Két hétig tartott az idén a tervfelbontás, mindenkivel megállapodtak. Szendrei Lajos középparaszttal is, akinek az volt a kívánsága, hogy árpából és zabból ad be többet, kevesebbet tengeriből. A hízót pedig a 9. hónap helyett a 11. hónapban adja be.

Aláírták a megállapodást, melynek betartása minden dolgozó paraszt becsületbeli kötelessége. Így érzi ezt Szendrei Lajos is. Félévi beadását már teljesítette.

Ártándon nem játszhatia ki a

— Felvetődik: miért ilyen kimagaslóan jók itt az eredmények? Különös táj ez talán, ahol kövér sertés terem a fán?

Nincs itt semmi mesebeli csoda. A tanács jól végzi feladatát, gazdája a begyűjtésnek, a dolgozó parasztság pedig érzi annak jelentőségét, hogy első az állam iránti kötelesség teljesítése.

— Felvetődik: miért ilyen kimagaslóan jók itt az eredmények? Különös táj ez talán, ahol kövér sertés terem a fán?

Nincs itt semmi mesebeli csoda. A tanács jól végzi feladatát, gazdája a begyűjtésnek, a dolgozó parasztság pedig érzi annak jelentőségét, hogy első az állam iránti kötelesség teljesítése.

— Felvetődik: miért ilyen kimagaslóan jók itt az eredmények? Különös táj ez talán, ahol kövér sertés terem a fán?

Nincs itt semmi mesebeli csoda. A tanács jól végzi feladatát, gazdája a begyűjtésnek, a dolgozó parasztság pedig érzi annak jelentőségét, hogy első az állam iránti kötelesség teljesítése.

— Felvetődik: miért ilyen kimagaslóan jók itt az eredmények? Különös táj ez talán, ahol kövér sertés terem a fán?

Nincs itt semmi mesebeli csoda. A tanács jól végzi feladatát, gazdája a begyűjtésnek, a dolgozó parasztság pedig érzi annak jelentőségét, hogy első az állam iránti kötelesség teljesítése.

Végig a Keleti Főcsatorna mentén

„Elkészült a Tiszalöki duzzasztómű, megépült az erőmű, épült a Keleti hajózható és öntöző Főcsatorna.” (A Magyar Függetlenségi Népfőnt választási felhívásából.)

Alig három év telt el azóta, hogy az országgyűlés elhatározta, törvénybe foglalta: meg kell építeni a tiszalöki nagy duzzasztó művet, hogy a Tiszát, amely hosszú évszázadokon keresztül csak medrében folyt, a boldog, szocialista országot építő ember szolgálataiba állítsuk, villamosenergiát szolgáltatson a kultúrához, a felemelkedéshez, a víze pedig bőven öntözze az eddig terméketlen, kietlen, szikes legelőket, amelyen sokszor még a juhok sem éltek meg.

Három év a történelemben nem nagy idő, de a békés országot építő szorgos munkások ez alatt a három év alatt csodákat

ge dolgozik rajta. Ekszkavátorok merítő karmai marják a szikes, kemény földet, hogy nyomában megjelenjen a víz, dúsán termő öntözött területek húzódnak végig a hajózható Főcsatorna mentén. Nem a hosszú évszázadokon keresztül uralkodó pusztító aszály lesz már az úr, hanem a víz, amelyet a terv, az emberek hoznak el, hogy még bőségesebb legyen a termés, még több jusson minden ember asztalára. Mennyi nehézséget, mennyi akadályt kell legyőzni, míg megépül a Főcsatorna, de az ember nem ismer ilyenkor nehézséget, millió és millió köbméter földet termet ki, sok-sok hidat épít azért, hogy

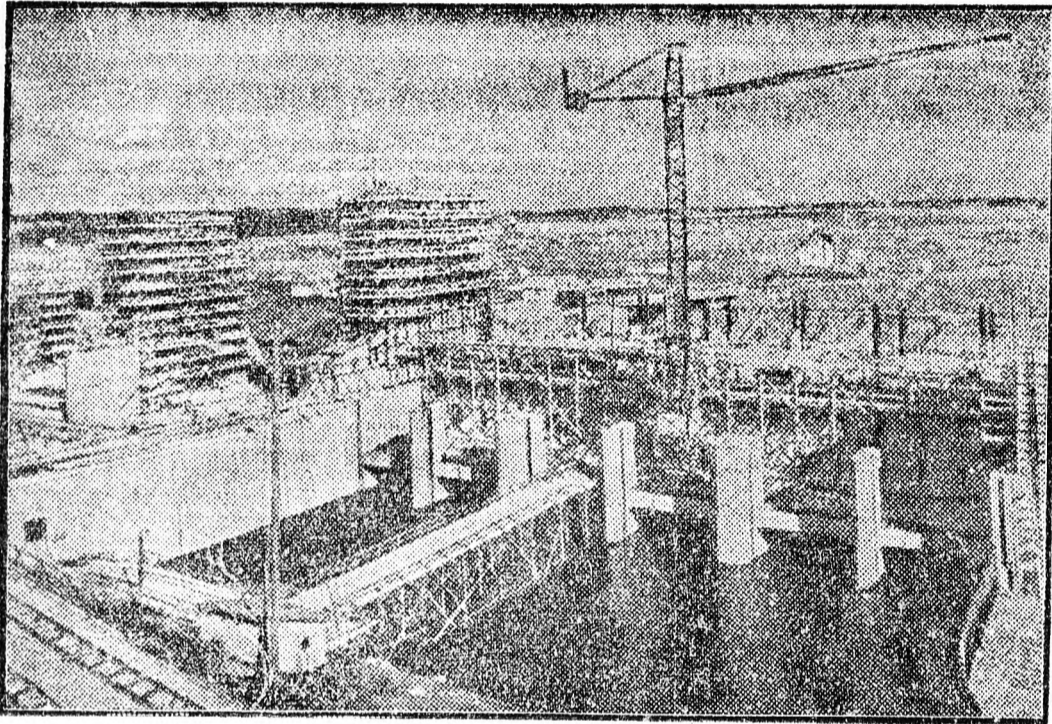
át, takarmányt, konyhakertészetet létesítsenek, három holdon pedig öntözéses gyapot terem. Egyes helyeken még folyik az öntözőcsatornák igazlása, az utak készítése, de a kis apró táblákban traktorok dübörögnek, vevőgépek járnak, hogy aztán eláraszthassák a területet vízzel, s bőséges termést arassanak majd az egykori szíken.

Ebben az évben még — az állami gazdaság földjével együtt — csak ezer holdat öntöznek Hajdúnánás határában, de az ötéves terv végére sokszorosára nő az öntözéses terület. Lesz víz bőven, a Keleti Hajózható Főcsatorna annyit ad, amennyire csak szükség lesz.

Hajdúböszörményt mindig úgy emlegették, mint gazdag város. Egy része valóban az

a vizet a volt Pródi-legelőre is, ahol ez évben már több mint 690 holdat öntöznek. De ez még csak a kezdet. A következő években sokszorosára nő az öntözött terület, a kukorica és búza kivül új növényeket termelnek: rizst, öntözéses gyapotot. Uszályok szállítják majd a bőséges termést, hogy helyette gépeket, ruhaneműket, szerszámokat hozzanak Bőszörménybe is. Nem álmom ez, mondja egy nagybajszú öreg paraszt bácsi, ha-

Pető Lajos elvtársai beszélgetünk a Keleti Főcsatornáról. „Hozzánk még nem ért el a Keleti Főcsatorna — mondotta — de hány este tervezgettünk már a szövetkezetben, hogyan dolgozzunk, ha földünkön halad keresztül e nagy alkotás. Már ki-mértük az útját. A Főcsatorna város felelő részén 80 holdon öntözéses konyhakertészetet létesítünk. A másik oldalon állandó rizstelep épül, s ott, ahol most

Épül a tiszalöki vízierőmű.

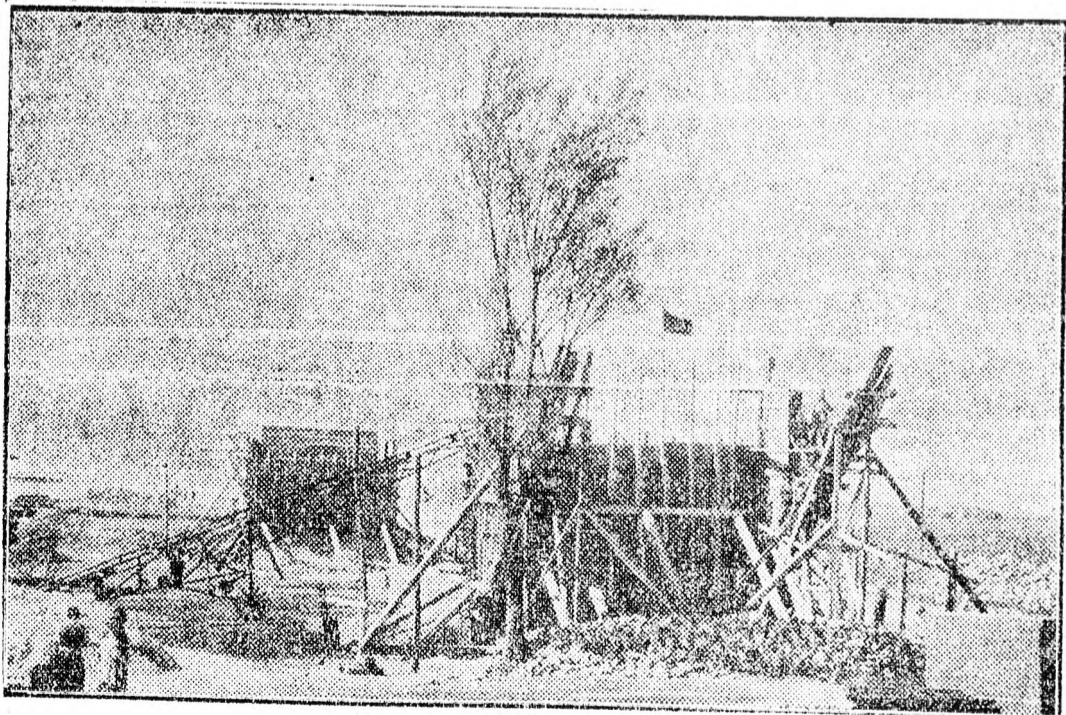
műveltek. Nem terv már a tiszalöki duzzasztómű, Tiszalöki 6 kilométerre a Tisza Rátomi-ágnyaránál épül hozánk, óléves területek egyik büszkesége, a tiszalöki erő- és duzzasztómű.

Jó három évvel ezelőtt a fizetés birodalmában mérnökök kezdték meg a munkát, a mérést, hogy utána megjelenjenek az emberek, a gépek, kiírtsák a nádast, a fűzest, s hatalmas építményt húzzanak a Tisza partján. Az erő- és duzzasztómű körvonalai egyre határozottabban bontakoznak ki. Az Alföldet, s elsősorban Hajdú-Bihar megyét magasztaló áramvezeték szeli már keresztül, amelyet az erőmű táplál. Még nem készült el teljesen a békés, építőmunkák hatalmas bizonyítéka, de a meggyében már ott húzódik a Keleti Főcsatorna szorok kilométer hosszúságban. Munkások és munkások hadsere-

még boldogabb élt költözésen minden ember hajlékába.

Hajdúnánás határában már ott húzódik a Keleti Főcsatorna. Az elmúlt évben sem öntözött még víz Hajdúnánás határára. Pedig feltört volna. Hatalmas területű szikes legelőn a forró napsütésben égett a fű, a jószágok nem igen jutottak takarmányhoz. Mennyivel más most már Hajdúnánás határának képe. A csatorna hajóval végeláthatatlan barázdák húzódnak: ez évben épült öntözéses terület. A December 21-nek, a Micsurinnak, a Dózsa-nak, a Kossuthnak, a Tancsicsnak és a Petőfi tisznek egymás mellett fekszik az öntözéses föld. Garabja. A 610 hold öntözéses területből 110 holdon ez évben először terméket rizst, a többi 200 holdon pedig öntözéses kukori-

vott: a kulákok és úri birtokosok periferiája. — A másik részén kint a Vénkertben, a Középkertben, a Déli-lucernában akik laktak, a mindennapi kenyéret is

A csatorna még távol van, de a híd már épül a balmazújvárosi határában.

gig tudták megszerezni. Így néz ki a helyzet a „gazdag város”-ban.

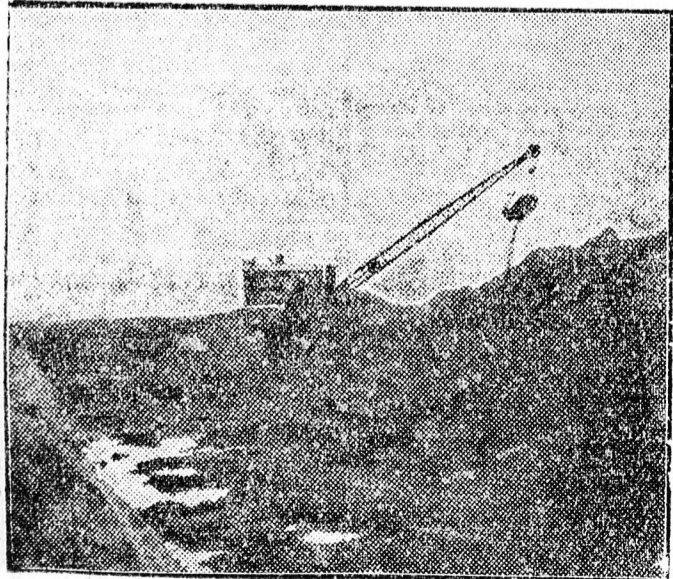
A határában ma egymást váltogatja a búza- és kukoricaföld. Most új növények honosodnak meg az öntözés nyomán. A város határában halad el a Keleti Főcsatorna. Hajókikötő lesz Hajdúböszörményben, végeláthatatlan táblákön pedig öntözéses gazdálkodást folytatnak majd a dolgozó parasztek. Esőgép hordja majd

pár talaj. Ez évben 751 holdat öntöznek a Hortobágyból s a következő években sokszorosára nő ez a terület. Hajókikötő lesz Balmazújvárosban is, ahol régen meggörnyedt, verejtékben úszó emberek — a Semsey birtok eselédjei — dolgoztak chbérért, látástól vakulásig.

Hajdúszoboszlón a tanács-házán a Lenin-tszes tagjával sa-

nem a megvalósult valóság, amit a terv ad számunkra: a párt, amely ígértét mindig beváltja. **Balmazújváros** határában már messziről látszanak az ekszkavátorok, amint egymás után merítik kanalukat az egykori Semsey-birtok kemény, szikes földjébe, hogy utána megfordulva, minden egyes markolásnál egy-egy köbméter földet tegyenek az épülő Főcsatorna partjára. Szorgalmasan dolgozik a két ekszkavátor, naponta jóval több mint 2000 köbméter földet termelnek ki. Balmazújváros határában jár már a Keleti Főcsatorna építése, nem sok idő múlva bőséges vízzel látja el ezt a határt is. Addig sem áll kihasználatlanul azonban a szikes, ko-

Oldalakat lehetne írni a nagyszerű alkotásról, arról, hogyan változik meg a megye képe a szikes, kietlen, terméketlen talaj, hogyan válik dúsán termő földé. Még nincs kész a Keleti

Dolgozik a kotró a balmazújvárosi határában.

de szal bad a t Alla ólén akai Eise kori val. E nul hog sült mén tette béke lóg jet vata unió tiká, lóg gonc meg, veltó közí nak Bé Dull nél éri terü ezek mok réncel eur reho met egye szerv továl — ti az E nak hová leg s után azon totti kifejt pozit megs pont. Az képv talva lapite Egye politi szó, nyok ség e és m tartás vitás van-e legyv litiká A szerh ló je hatna megjt jelent tók l új vi ként Ets a hál nyevj lanatt lem s égesst talák naiva credn lyozta után és két zeti ki ténye ábráz angol béke megsz céltul, ráti é volna is leh jelenni retétt és ga dítása ban „ kezdti Ilye a Sz annyit elvesz

A Ho beisb veltó emle gyar biakl megr Dr ság helyz 1941. mego „1930 roszl ba, e ság raszts gánal Ez az bizony kégy a re vány teké az e halon évig mego nyom egy hogy előbb szesit Ha akkor a „Tó hogy s hessen tanító Bálint tásügy kérvén aom két.hán teltéve vczst hogy és azt végezte szernt tannyc társra gyen s a fent 1939—) dombó környe gódlant Hóman meghal ttona k hogy sokszáz helyezk ahogy lehéne az állá A magyar lékát ták, Ha iskolák, zetek f Nyom dulása újjáépít ketet a ben hely

Négyszer annyian tanulnak az egyetemeken, mint a Horthy-rendszer idején

A multban cipőtisztítás, ma biztos megélhetés vár az egyetemi hallgatókra

Horthy-Magyarországon Klebelsberg Kunó gróf és az őt követő kultuszminiszterek gyakran emlegették az úgynevezett magyar „kultúrfölényt”. Az alábbiakban közölt adatok világosan megmutatják, milyen is volt ez.

Dr. Földes Ferenc: „Munkás-ság és parasztság kulturális helyzete Magyarországon” című 1941-ben megjelent könyvéből megdöbbentő kép tárul elénk. „1930-31. évben 84 szegényparaszt gyermek járt középiskolába, ez a középiskolai tanulói-játság 1,3 százaléka. A szegényparasztság Magyarországon lakosságának 35 százaléka volt viszont. Ez az arány mindennél jobban bizonyítja, hogy a magyar sze-”

gényparasztságnak nincsen kulturális fejlődési lehetősége... 1930-31-ben a 40 magyar főiskolán 256 szegényparaszt fiú járt. Ez a főiskolai tanulói-játság 1,5 százaléka... Ha a szegényparasztok népességbeli arányuknak megfelelően kerülnek a főiskolákra, akkor 256 helyett 5926 szegényparaszt főiskolásként lenne” — írta dr. Földes Ferenc könyvében.

Nemcsak 1930-31-ben, hanem a többi évfolyamokon is ilyen volt az arány. A munkások, parasztok gyermekei nem járhattak — legfeljebb nagyon kis számban — a főiskolákra. De szőljön helyettünk egy kérvény, amely a Horthy-Magyarország „kultúrfölényét” bizonyítja:

„Tekintetes VI. kerületi Elöljáróság!

Alutórolt azon kérelemmel fordulok a T. Elöljárósághoz, hogy kegyeskedjék megengedni a Podmanický utca 27-es szám előtt, a részemre kiállított E/3(355)22. ig. lajstrom alatti iparigazolvány alapján cipőtisztítói ipart üzhessek.

Tekintetes Elöljáróság! Amennyiben ez a fennálló rendelkezésbe ütköznék, úgy kegyeskedjék részemre a Szobi utca sarkára az engedélyt megadni. Ezen kéresem támogatására csak azt hoz-

hatom fel, hogy főiskolai hallgató vagyok, a háborúban 3 és fél évig vettem részt, tanulmányomban a mai nehéz viszonyok miatt megakadtam és csak akkor folytathatom, ha megélhetési viszonyom biztosítva van. Eppen ezért részemre nagyon fontos, hogy egy forgalmas utcára kerülhessek, mint pl. a Podmanický utca, hogy tanulmányaimat a szorgos munkám gyümölcseiből minél előbb folytathassam és befejezhessem.

Tekintetes Elöljáróság! Kérem a kérésem támogatásban részesíten.

Budapest, 1922 augusztus 3.

Vajdics Géza főiskolai hallgató.

Ha elvégezték az egyetemet, akkor azért kellett kérvényt írni a „Tekintetes Elöljáróságnak”, hogy szakmájukban elhelyezkedhessenek. Szücs Ilona dombóvári tanító 1939 július 7-én Ilonai Bálint m. kir. vallás- és közoktatásiügyi miniszter úrhoz címzett kérvényében ezt írja: „Bár tudom a szabályrendelet alapján két-három évi várakozási idő leteltéig van jogosultságom kinevezést kérni, de azt is tudom, hogy nincsen szabály kivétele nélkül”. Leírja nehéz helyzetüket és azt, hogy jeles minősítéssel végezte tanulmányait, „amely szerint magyaron kívül a német tanítói iskolában is tanításra is képesített vagyok, legyen szabad reménytelen, hogy a fenti indokok alapján már az 1939-40. tanévre méltóztak a dombóvári áll. iskolába, avagy a környező valamely közszécsé segédtanító címen kinevezni.” Hogy Ilonai Bálint miniszter úrral meghallgatásra talál-e Szücs Ilona kérése, azt nem tudjuk, de hogy Szücs Ilonához hasonló sokszáz tanítónő nem tudott elhelyezkedni, az biztos. Mint ahogy akkor mondták: „Dunántélekre velük rekesszteni, annyi az állásnévküti tanítónő.”

A második világháborúban a magyar iskolaépületek 39 százalékát Hitler hordái elpusztították. Hasonló sorsra jutottak az iskolák, egyetemek, kutatóintézetek felszerelési is. Nyomban az ország felszabadulása után megkezdődött az újjáépítés. A megrongált épületeket a hároméves terv keretében helyreállították. 1500 iskolát

építettek újjá. A felszabadulás után kezdte meg működését az agrártudományi egyetem, 3 új műszaki egyetem, 4 pedagógiai főiskola, közgazdaságtudományi egyetem, gazdasági és műszaki akadémia. Jelentős a miskolci Rákosi Mátyas nehézipari műszaki egyetem, a veszprémi nehézipari egyetem, a szolnoki közlekedési műszaki egyetem. Közoktatásunk büszkesége a Lenin Intézet.

Allandóan növekszik az egyetemi és főiskolai hallgatók létszáma is. Az 1952/53-as tanév megkezdésekor több mint 16.400 elsőéves hallgatót vettek fel a magyar egyetemekre. 45.800 főre emelkedett az egyetemi és főiskolai hallgatók száma. Ez négyszer annyit, mint ahányan a Horthy-rendszer idején tanultak. Dolgozóink munkájuk elvégzése után az esti iskolákon szerzik meg azt a tudást, melytől a Horthy-rendszer megfosztotta őket. Az egyetemeken esti tagozataiban 8927-en tanulnak, 3300-an vesznek részt levelezőoktatásban. A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen ebben az évben 1840 fiatal tanul. Nincsenek már kizárva a munkások, parasztok gyermekei, megnyílt előttük is az út a kultúra, a fejlődés felé. 1011 munkás és paraszt gyermeke tanul ma a debreceni egyetemen. Nem kell kérvényt írniuk a „Tekintetes Elöljáróságnak” cipőpuccolási engedélyért, hogy tanulmányaikat folytathassák. Az 1810 tanuló fiatal közül 1426 ösztöndíjban részesül. Havonta 515.000 forint ösztöndíjat fizetnek ki, hogy a jövő nemzedékének zavartalan tanulását

biztosítsák. Ezenkívül tankönyv, tanszer, ruhasegélyt is kapnak. Az orvosokan például a múlt évi tankönyv, tanszer, ruhasegély 1.653.120 forintot tett ki. A debreceni egyetemen hatalmas, tágas olvasóterem várja a tanulókat, ahol tudományos, politikai, szépirodalmi munkák állnak rendelkezésükre.

Nagy Júlia másodéves vegyész-hallgató szegényparaszt családból származik. A multban nem tanulhatott, dolgoznia kellett. 1950-ben őt is szakérettségire küldte a Párt. Kitűnő eredményel végezte a tanfolyamot, az egyetemen is rövid időn belül a legjobbak közé került. Elnyerzte a legmagasabb tanulmányi jutalmat: a Rákosi-ösztöndíjat.

Ma olyan fiatalok járnak az egyetemre, akik valaha erre gondolni sem mertek volna. Hogy álmaik mégis valósággá váltak, ezt köszönik meg akkor, amikor május 17-én a boldog életükre, békéjükre, továbbtanulásukra, az igazi kultúra megvalósításáért adják szavazatukat.

Simon Z.-né

Angol film a jobboldali szociáldemokraták igazi arcáról

A film Howard Spring azonos című, ismert regényét dolgozza fel. Főhőse Hamer Radshaw, aki mint fiatal fiút ismerünk meg. A serdülő gyereket özvegy édesanyja neveli. Hogy fiát el tudja tartani, hajnalról késő estig keményen dolgozik. Iskolai elvégzése után Hamer könyvtárba kerül, itt ismerkedik meg Marx tanításával. Elele céljait tűzi ki: felváltogatni az embereket, megszabadítani őket a nyomortól.

Megnyerő külseje, jó szónoki képessége rövidesen közkeletűté teszi a főmegek előtt. Most már szabad az út a parlamentbe. Itt indul el azon a diestelen úton, amely a forradalmi szellemű fiatal munkások áruójává teszi. Felesége rajongva szereti, egész életét feláldozza érte. Nemesek szerető felesége, hanem haladó szellemű, harcos asszony is, aki elszántan küzd a nők egyenjogúságáért. Férje, pozícióját féltve, minden erővel vissza akarja tartani az asszonyt a tüntelésekben való részvételtől, melyek az ő képviselői tekintélyét csorbítanák. Felesége börtönbe kerül. Az

éhségstrájk és szenvedései a börtönben megölik a gyenge szerető asszonyt.

Hamer felesége halálos ágyánál ígéretet tesz arra, hogy megváltozik, becsületes útra tér. Fogadalmát azonban hamar elfelejteli vele a hatalomvágy. A köztudó háborút is saját céljaira használja fel. Arulása nem marad jutalom nélkül: „Bűnsége minisztere” lesz. Barátai elhagyják, a dolgozók bizalmatlanok hozzá. Az egyedülmaradt 75 éves férfi levélben kéri a miniszterelnököt, adományozzának neki rangot. A király bökézen — nagy szolgálatot tett neki, a dolgozók érdekeit lábbal tiporva — főúri rangot és birtokai adományoz Hamernak.

A „Tövis és borostyán” haladó angol filmművészek alkotása és kiváló szolgálatot tesz annak érdekében, hogy dolgozónk még alaposabban megismerjék és meggyűlöljék a jobboldali szociáldemokratákat, a munkásosztály minderre képes ájjas áruióit.

A filmet tegnapról kezdve vetíti a Vig filmszínház, míg a Híradó délelőtti előadásain mutatja be.

A zsákai Győzelem tszcs elnöke a bíróság előtt

Ugy gyűltek az aláírók a fehér ivre, mint ahogy nyáron a legyek a szemre. Ha nem is katonás sorrendben, de mégis egymás alatt sorakoztak a nevek, kérvényelve a berettyóújfalui járásbírósg elnökét, hogy „engedjék szabadon Veres Kálmánt, a zsákai Győzelem tszcs elnökét”.

Felesége — és borbarátai kezdeményezték ezt a „mentőakció” és ők maguk írták alá a családtagok és ismerősök nevében is a fehér lapot. Így próbálták Veres ivőciborai a szerezés felérrre mosdatni. Mindjárt hozzátették: kevés sikerrel. Igazságszolgáltatásunk keményen lecsujlott a társadalmi tulajdon hűtlenül kezelő és sikkasztó tszcs-elnökre!

Veres Kálmán több mint egy esztendőn át vezette a zsákai Győzelem tszcs-t. Késégetlen nehéz év volt az aszály és a fagy miatt a mult esztendő. Veres azonban még nehezebbé tette a tszcs kollektívájának életét. Ugy gazdálkodott a Győzelem vagyonával, mint a sajátjával. A közösség pénzéből ivott, a közösség pénzéből fizetett másoknak is. Falát módot arra, hogyan jusson mellékes jövedelemhez. Hol a tszcs búzavetomagját, hol a tengerijét bocsátotta áruba — és a pénzt Duró Miklóssal, Katona Sándorral, Sági Istvánnal s a többi borbaráttal itta el a földművelészőveitkezet korecsmájában.

Rossz vezetője volt tehát Veres Kálmán a tszcs-nek. Nem a jólét, a boldogulás, a győzelem útján vezetete a csoportot, hanem ellenkező irányba vitte az ügyeket. Ha nagyritkán a tagság mégis kérdőre vonta — máris készen voltak nála a hamis jelentések és nem ment el a szomszédba a hazugságokért sem. Mert mi történt például ősszel a vetéssel? Ezt le sem tagadta a tárgyaláson, ahol elmondotta, hogy a Győzelemnek 329 mázsa vetomag állt rendelkezésére a tervezett 330 holdra. Veres spekulálása folytán azonban ezt a mennyiséget nem felték a földbe — jóval kevesebb búzát vetettek el. A jelentéssel viszont már nem volt hiba. Veres Kálmán még a mult esztendő december 20-án boldogan közölte a községi tanács vezetőivel, hogy mind a 330 holdon elvetették a magot. Most, tavasszal derült ki aztán a család: összesen csak 206 holdon került földbe a mag a zsákai Győzelemben. Az így megmaradt búzát az elnök és a cimborák 600-850 forintos áron vi-

ték a berettyóújfalui piacra. Ott értékesítették — saját javukra és hasznukra.

Baj volt a Győzelemben a könyveléssel is. Nem voltak rendben a könyvek, mert Veres utasította a könyvelőt, hogy egyes tételeket és egyes számlákat ne írjon be a főkönyvbe. Az elnök a nadrág- és kabátzsebében tartotta a tszcs számlát, elismervényeit, a kifizetésekéről és a bevételekről szóló feljegyzéseket. Azt is eltagadta a tagság előtt, hogy az OSZH-tól érkezett 20.000 forintot mire fordította, mire költötte vagy mi történt a vetéssel, „kimaradt” 27 mázsa búzával, ellenben arra kötelezte a könyvelőt, hogy pontosan írja be a pénztárnaplóba, mennyit fizettek ki 4 kilo 40 deka répmagért.

Veres Kálmán nem érzett felelősséget a csoport tagságával szemben. Nem vigyázott a Győzelem vagyonára, nem törődött a tszcs ügyeivel, azt sem tudta például, hogy mennyi volt a vesterületük és a tszcs-ben lassan olyan szellem kezdett már kialakulni, hogy a tagság egyrésze is Veres „nyomdokain” haladt. Csáki szalmájának tekintették a Győzelemben a közös vagyont. Az vihette például a búzát a raktárból, aki akarta. Nem voltak érte senki felelősségre. A tárgyaláson az is kiderült — T. Nagy Gyula vallomásából — hogy nem volt raktárosa sem a Győzelemnek. Így könnyebben hozzájutott Veres a búzához vagy a tengerihez, amelyet eladott és árából italt vásárolt. Mert a bor volt mindene. Pedig amiatt került ki 1948-ban a biharkeresztesi rendőrség kötelekéből. Azóta már sokszor fogadkozott, hogy abbahagyja az ivást — a borról még sem tudott lemondani. Feleségével és három apró gyermekével is rosszul bánt — nem volt neki kedvesebb a Győzelem tagsága sem. Néhányat igaz megtévesztett azzal, hogy magával vitte a korecsmába, együtt ivott, együtt mulatozt velük, a többség azonban megvetette Veres Kálmánt, tszcs-elnökhöz méltatlan viselkedéséért. A becsületes tagok teleptették és a bíróság elé állították.

A zsákai tanácsháza nagytermében megtartott bírósági tárgyaláson jelen voltak az újfalui járás tszcs-ének és tszcs-ének az elnökei, párttitkárai, Hencidáról, Darvasról, Csökmőről, Ujirázról és a többi községből összegyűltek meggyőződtek a vádbeszédből, a tanuk kihallgatásából, hogyan vezetete a lei-

tón Veres Kálmán a Győzelem tszcs-t. A társadalmi tulajdon hűtlen kezelésének büntítéssel, sikkasztással és a közellátás érdekeit veszélyeztető bűncselekményeivel vádolta az államügyészség képviselője Veres Kálmánt. Hiába tagadott, hiába hazudozott össze-vissza — a tanuk vallomásából az igazság napvilágot látott. Szilágyi János tszcs-tag, a fiatal Szigeti elvtárs, aztán Szücs János kocsis sorra igazolták a vádat.

Fény derült arra is, hogy a kötelező 100-110 kilo helyett csupán 90, majd 80 kilo búzát vetettek el holdanként — Veres utasítására. Sági István — aki egyébként borbarátja volt Veresnek és ezért haragvatos az is, hogy ő sem érzett felelősséget a tszcs-tagsággal szemben — elmondotta, hogy Jászalsószentgyörgyön 370 forintért vásároltak búzavetomagot. A tagság fele 380 forinttal számolták el a búzát és a jászalsószentgyörgyi tanácselnök által kiadott hivatalos és pecsételt irást átjavitották — meghamisították — Veressel. Oláh József, Szörnyű Sándor, Banicz Antal és a többi tanu vallomásai, mind kivétel nélkül a vád állításait igazolták.

A védelem képviselője azt próbálta bizonyítani, hogy Veres Kálmán képességei nem voltak elegendők egy ilyen nagy — 850 holdas — tszcs vezetésére. Veresnél azonban nem a képesség volt baj, hanem a becsülettel. Ezt bizonyította az ítélet is, amely szerint az újfalui járásbírósg Veres Kálmán tszcs-elnököt 5 évi börtöldre, 1000 forint pénzbüntetésre és 1500 forint vagyonelkobzásra ítélte. Mivel úgy a vád képviselője, mint a volt tszcs-elnök megnyugodott a büntetésben — az ítélet jogerőssé vált. Több borbarát — és a tszcs könyvelője ellen is eljárás indult — azok ellen, akik a tszcs vagyonának eltékozlásában együttműködtek Veressel.

Mióta kizárták Verest maguk közül a zsákai Győzelemben, azóta meggyorsult a munka. Az utóbbi heletben szép munkások születtek úgy a kukorica-vetésben, mint a növényápolásban. Szilágyi János, Gáll Imre, Oláh József és a többi tszcs-tag jár elen a munkában, hogy köszörműjék azt a csorbát, amelyet Veres Kálmán ejtett a Győzelem becsületén.

Veres Kálmán esete intő példát szolgáltat a tsz és tszcs elnökök számára: a közös vagygon elherdálással szemben nincs — és nem is lehet könyörület.

Az MNDSz asszonyok a választás sikeréért

Hajdú-Bihar MNDSZ asszonyai is munkájuk jobb elvégzésével készülnek a választásra. Ebesen a Köztársaság (szemben 12 asszony vállalja, hogy háztáji földjük után az egész évi tojás- és baromfieladásukat 100 százalékra teljesítik május 17-re. Nagy Eleknek már a tojás- és baromfieladását 100 százalékra teljesítette. Vörösten Farkas Józsefné, a Vörös Sarok tiszteletosa 200 munkaegység teljesítést vállalt, ezenkívül 20 asszonyt beszervez ebbe a mozgalmába.

A nyírábrányi MNDSZ 6 vezetője tagja felajánlotta, hogy összesen 12 kottálja csirkét keljenek, vállalták továbbá, hogy 76 asszonyt szerveznek be ebbe a mozgalmába. A berettyóújfalui asszonyok a vasgyűjtésben a végzet munkájukkal is bizonyították, hogy harcolnak a választás sikeréért. Eddig Molnár Imréné és Balogh Margit 4 mázsa, Csöke Istvánné és Molnár Róza 3 mázsa és Ujhelyi Pirokska 3 mázsa vasat gyűjtöttek.

Búzája még a kamrában volt, mégis egyszerre hat kenyeret vitt Konencsik Rudolf monostorpályi kulák

Dolgozó népként esküdt ellenéget, a kulákok minden erővel azon vannak, hogy zavart keltessenek közéletünk területén. Bizonyítja ezt az alábbi példa is. Konencsik Rudolf monostorpályi kulákcsapata — akinek a múltban 200 hold földje volt pereputtyával együtt — hosszú idő óta kenyeret és lisztet vásárolt fel, amellyel, hogy a kamrájában még most is több mázsa búza találha-

tó. A saját bevallása szerint hetenként 10—12 kenyeret, ezenkívül számos csomag lisztet vásárolt. Az elmúlt napokban is egyszerre hat kenyeret vitt a kulákcsapata, közben arról panaszkodott, hogy nincs mit enni, sorban kell már mindenért állni. Hamar felismerték benne a dolgozó nép ellenségét, — letartóztatták a közelítést megzavaró akaratú kulákcsapataét.

A Megyei Könyvtár a népnevelők segítségére

A választási munkából könyvtáraink is kivesszik a részüket. A Megyei Könyvtár a Vöröshad-sereg útja 8. szám alatti emeleti olvasótermében kivételben is művészi választási sarkot rendezett be. Itt helyezte el annak a különválasztott politikai, agitációs és szépirodalmi anyagnak a

témakatalógusát, amely anyagot a népnevelők, gyűlések szónokai, előadók és felolvasók a munkájuk alátámasztására kitűnően felhasználhatnak. A Megyei Könyvtárnak ez az anyaga naponta délután 2—8, vasárnap 10—1 óra között áll az érdeklődők rendelkezésére.

A Rádió műsorából

VASÁRNAP
KOSSUTH-RÁDIO. 6—9: Zenés vasárnap reggel. Közben 6.45: A Szabad Nép mai vezetője, 7.30: Naplár, 8: Hírek, 9: Egy lán — egy nota, 9.30: Zenés felhívó, 10: Vasárnapi évtől, 10.10: Aritia, 11: Új magyar népek, 12: Hírek, 12.15: Új magyar népek, 13.30: Béke és szabadság, 14: Időjárás és vízállásjelentés, 14.15: Hangszerek, 14.40: Előadás, 15: Szóvet nepek zenéje, 15.15: Hírek, 16: Kénes Kalendárium, 17: Helyszíni közvetés Magyarország—Ausztria nemzetek közötti válogatott labdarúgó-mérkőzés, 19: Magyar nézene, 20: Hírek, 20.20: Tizenhét életét, 21.40: A vasárnap sportja, 22.10: Hírek, 22.20: A Magyar Rádió táncgyűjtése játszik, 23: Szimfonikus zene, 24: Hírek.

PETŐFI-RÁDIO. 8: Hangszerek, 8.30: Faturadio, 9: Evangélikus vallásos előadások a síndióról, 9.30: Miska Bácsi lemezestáda, 10.30: Hangszerek, 11.35: A világ lütsága a békeért, 12.20: Könyv zene, 12.50: Budapest hangversenyteremből, 13.50: Hangszerek, 15: Kérdés — felelet, 15.20: Szív küldi szívnek szívet, 15.45: A Tartós békeért, népi demokráciáért, a lap ismeretése, 16: Morzsa Maci, 16.40: Beszélgetés, 17: Liszt-művek, 17.15: Épit a kommunizmus — épít a szocializmus, 17.50: Népszerű zenekari műsora, 18: Vonósnyezet, 18.45: Táncczene, 19: Hangszerek, 20: Műsorzárás.

Mozik műsora

VIG: Ma délelőtt 11 órakor matiné: Aranycsillag lovagja, délután 2, 4, 6, 8 órakor: Tóvis és borostyán. — Hétfőn 4, 6, 8 órakor: Tóvis és Borostyán.
BÉKE: Ma délelőtt 11 órakor matiné: Ruszlan és Ludmilla, délután 2, 4, 6, 8 órakor: Ifjú ezível. Közkeletű népi színes magyar film, Latábar, Sós. — Hétfőn 4, 6, 8 órakor: Zár, zavaros éjszaka, Új román vígjáték.
METEOR: Ma délelőtt 10 órakor matiné: Meteor, délután 3, 5, 7 órakor: Tóvis és borostyán, Utóljára. — Hétfőn 3, 5, 7 órakor: Újra a fronton, Új koreai film!
HIRADÓ: Ma délelőtt 9, 11 órakor: Meteor, délután 2, 4, 6, 8 órakor: Trubadur. — Hétfőn délelőtt 10, 12, 2 órakor, délután 4, 6, 8 órakor: Trubadur.
Népevelő I. Ma Rákosi-telep: Két krajcár reményes. — Hétfőn Mezőgazdasági technikum: Két krajcár reményes.
Népevelő II. Ma Repülőtéri pártgyűlés: Első felelet. — Hétfőn Venkert: A traktorista lány.
Népevelő III. Ma Nyulási pártgyűlés: Janika. — Hétfőn Szakértés: gis kollégium: Janika.
Népevelő IV. Ma Csapókeret III. pártgyűlés: 15 éves kapitány. — Hétfőn Vajkai-telep: 17-6 felelet.
Népevelő V. Ma Korokos-telep: Első felelet.
Népevelő VI. Bellegró térsze: Tűzkeresztés.

ÉPÍTKEZÉSHEZ használj „MÉSZPUCCOLÁN”-t

új építkezési kötőanyag
Szabad keret oleső és jó, sok nagyszilárdságú cementet takarítasz meg. Vállalatok és magánosok részére is szállítunk.
Gyártja és értékesíti:
a SATORALJAUJHELYI TRASZ-ÖRLŐ VÁLLALAT
KOSSUTH LAJOS -U. 85. Telefon: 25.

HIREK

VÁRHATÓ IDŐTÁRSAS. Felhőátvonulások, néhány helyen kisebb záporozás, esetleg zivatar, meglehetősen nyugati, eszaki nyugati szél. A hőmérséklet alig változik.
A VÁROSI TANÁOS kerékedelmi osztálya értesíti az üzemeiket és vállalkozókat, hogy a május 1. napján a közlekedés helyi jelöléseket a Nagyerdőn kedden délután 4 órakor tartják meg. A fenti időpontban az üzemek megbízottai gyűlekezzenek a Víztoronynál.
A MEGYEI TANÁCSSTAGOK a következő helyeken és időben tartanak fogadóórákat: 27-én Nagy József Bojt, Pekete Sándor Haddvid Hajdú Imre, Hajdúböszörmény 28-án: Nyéki Pilyegyes Biharkeresztes, Gáll István Polgár, Sebők Ernőné Görbbeháza, Papp Lajos Nagyléta, Varga László Pocsaj, Ambrus István Nagyrábé, Patkai Istvánné Debrecen városi tanács, Károly Sándor Hajdúhámsón, Kovács Károly Nyíradony, Jámber Gaborné Józsa.

Nagyszabású sportműsorokkal ünneplik május elsejét

A munka ünnepén, május elsején ezekben is gazdag sportműsor ad szórakozási lehetőséget a dolgozóknak. Debrecenben nagyszabású műsorral ünneplik a sportolók május elsejét. Több ezer sportoló színpompás felvonulással kezdődik a műsor. A sportolók mezbe öltözött tagjai délután két órakor kezdik meg felvonulásaikat. Ezt követően kezdődik a városi nagyszabású sportesemény, amelynek keretében több ezer fiatal tornagyakorlatára kerül sor. Mintegy kétezer áttámasz bekötésű és loány az LMHK szabványokat mutató Motorkerékpáros verseny, a téli színek és egyéb sportbemutató teszt színe, gazdag a nap stadion sportműsorát, amelynek kiemelkedő

eseménye lesz a Hajdú-Bihar—Szabolcs-Szatmár megyék közötti válogatott labdarúgó mérkőzés. A labdarúgó mérkőzés ezünetében futják le a Néplap által felajánlott serlegrőt az a váltólutást, amely során 15x100 méteres távon küzdenek a csapatok. A vándorjít védője a D. Honvéd együttese.
A stadionban rendezendő sportműsoron kívül két országos jelentőségű sportesemény színhelye lesz Debrecen. A nagyerdői uszodában négy város: Ózd, Miskolc, Eger és Debrecen úszóinak küzdelmére kerül sor, míg a nagyerdői Építők sportpályán Debrecen—Miskolc—Szeged városok közötti súlyemelőversenyt rendeznek.

Színházi műsor

Allami Arutás előadása: ma 3 órakor: Puckin bérlet, 7 órakor: bérlet, 10 órakor: Hétlőn 7 órakor: Ujházy bérlet, kedden 8 órakor: Dérnye bérlet, Csütörtökön 7 órakor: Alarcosbábi, Odry és Csajkovszkij bérlet, Pénteken és szombaton: Luxemburg grófia, bérlet, 10 órakor.

A közéleti napokban a Tiszántúli Nagy Cirkusz látványos vidám, artista műsorával!

Idomított medve

Ma éj elején a Kutyaszínház! — Az állatok megtekintése egész nappon at!

Tekintse meg népművészeti és háziipari üzletünket

Debrecen, Vörös Hadsereg-útja 2. (Kálvin-ter)

Ajándék tárgyak
Használati cikkek
Szőttek, eszterpárók,
Kézművek, kosáruk stb.
Közületek részére is beszerző hely.

Nem Tévedés!

TÖBBSZÖR KAP VISSZA
MINT AMENNYIT BEFIZETET
MERT
A TAKARÉKBETÉ
KAMATOZIK!

SAX 100-as prima eladó. Hatvani István u. 5. Sesta kert.
NAGY alberti szobát keressék, konyhahasználatú. Bóné Bathányi u. 17.19. IV. lépcső 5.
Új Singer varrógép eladó. Garai u. 24.
MÉHCSALDOK NB fekvő vándor kaptárban megbízásból eladó Hajó u. 22. TEGLA portás fülke, ebédlő fotel ablak eladó. Tekei u. 98.
ELADÓ egy modern konyha. Párisi utca u. 44. kerület.
KONYHABUTOR dohányzószal eladó, Tekei u. 55.
200-as Arde motorok. pár kifogástalan állapotban eladó Vágóhid u. 10/c.
PRIMA női kerékpár eladó, esetleg kintő rádióra cseréltem. Érdeklődni Darabos u. 28. Szakmáréknál.
KÜLÖNBEBARATU bútorozott szoba férfiaknak kiadó. Simonffy u. 46.
JÓHANGY RÁDIO, női karóra, 46 darabból álló hat személyes evőeszköz készletből, mokkapapírszák eladó, lapotály tér 1. Szabóné.
GYÖNYÖRŰ női tavasz. kabát eladó Nyil u. 65.
250-es NSU motorok. pár eladó kisebbért is cserélendő, Szalkai u. 6.

MIEGÉRT NINCS SPORTTELET KÖRÖSSZAKAL KÖZSÉGÉBEN?

A napokban felkeresték a Komádi Traktor sportklub a körösszakali fiatalok. Arra kérést bennük: támogassuk őket, adjunk számukra használati labdarúgó lezereltet mert községükben nagyon sok fiatal van akik szeretnének sportolni, de nincs lezereltük, a futu sportját nem támogatja a tanács.

Amikor a lelkes fiatalok még elhatározták hogy 1953-ban bevezessék egy labdarúgócsapatot a Bihar-keresztes járási labdarúgó bajnokságba — tervük mégis megdőlt. Az első kitűzőt mékőzésre a komádi állami gazdaság csapata utazott a községbe. Amikor érkezők, hogy merre van a sportpálya, azt a felvilágosítást kapták: itt van a pálya, de ez most más célt szolgál — a Terményforgalmi Vállalat vette igénybe ezén tárolásra. A mérkőzés "érdeklősséghez tartozott, hogy előző napon telefonon beszéltek a tanácsklub elvtársai, aki azt mondták, hogy csak menjünk, mert van csapat és pálya.

Olvasunk a Néplapból hogy Berék-böszörményben milyen jól szervezik a sportot és milyen szép eredményeket érnek el. Berék-böszörmény és Körös-északi között csak 8 kilométer a távolság, de a sportélet szervezése terén milyen nagy a különbség. A körösszakali fiatalokban meg van az akarat — de a tanács nem ad megjelölést ahhoz, hogy a járási TSB-nek gondja lehetne arra is, hogy segítséget nyújtana a körösszakali sportkedvelőknek.

Csizmadia József, sportlevezető, Komádi.
LORINCI VASAS
NB II-es labdarúgó csapata játszik ma Debrecenben. Ellenfele a D. Loko. Motiv együttese. A lörinciek csapata újonc az NB II-ben de orszádkörmeit éppen az elmúlt fordulóban mutatta meg: legyőzte az Egri Fáklyát, a D. Lokomotívot erős ellenfele lesz a Lörinci Vasas.

DEBRECENI MAI SPORTMŰSORA
LABDARUGÁS. Diószegi úti pálya. fél 5: D. Lokomotív—Lörinci Vasas NB II. bajnoki mérkőzés. Fél 3: vároai bajnoki mérkőzés.
ATLETIKA. S. adión. 10: D. Honvéd idénynyitói pályaversenye.
KÉZILABDA. Petőfi pályán 15 órától 20.40-ig, Postás pályán 13.30 órától 20.20-ig bajnoki mérkőzések.
KOSÁRLABDA. Megyei bajnoki férfi mérkőzés. Ref. gimn tornaterme. 12: D. Postás—MTSK.
BTKOZÁS. Lokomotív SE debreceni területi szabadfogású bajnokokra. Diószegi úti sportcsarnok, délelőtt 10 óra. Döntők: este 6-tól.
ÖKÖLVIVAS. A Magyar Népköztársaság 1953. évi ifjúsági népi okélvívó bajnokságának döntői Központi Kulturóthron, délelőtt 10 óra.
ASZTALTENISZ. Megyei férfi mérkőzések. D. Kinizsi—Hajdúhámsón Sportbarlang 10. D. Vendéglátó—D.

Vasútepítő Sportbarlang 14.30. D. Vörös Lobozó—D. Petőfi Domb u. 5—7. szám 14.30.

A VÁROSI LABDARUGÓBAJNOKSÁG II. OSZTÁLYÁNAK ÁLLASA
1. Vasas III. 4 4 — 16: 3 8
2. Ruhagyár II. 5 3 1 14: 4 7
3. Lendület II. 4 3 — 1 5: 4 6
4. Traktor 4 1 1 2 3: 5 3
5. Téglaegység 4 1 1 2 6: 9 3
6. Építőipari 64/3 4 1 — 3 0: 8 2
7. Pályafutó II. 3 — 1 2 1: 8 1
8. V. M. MÉSZÖV 4 — 4 2: 6 0

Megjegyzés. Az Építőipari 64/3—Traktor mérkőzésen — büntetéstől — egyik csapat sem kapott pontot.

RÁDIÓKÖZVETÍTÉS A VALOGATOTT MÉRKŐZÉSÉRŐL

A Kossuth rádió vasárnap 17 órától helyszíni közvetítést ad a Magyarországi—Ausztria válogatott labdarúgó mérkőzésről. Bevezető: Szepesi György és Gulyás Gyula.

BŐVID SPORTHIREK

Budapestben ma játszik le a 95. magyar—oszták nemzetek közötti labdarúgó mérkőzés. Bécsben a B-válogatott mérkőzésére kerül sor. — Ugyanekkor még öt helyen mérkőznek magyar és osztrák válogatottak. — A D. Honvéd formabulédjait NB II-es csapata ma Gyöngyösön játszik. Az együttes vasárnapi győztes csapatával áll ki. — Hajdú-Bihar megye felülről labdarúgó válogatottja ma Nyírábrányban Szabolcs-Szatmár megye válogatottjával játszik, az ifjúsági együttesek találkozója Nagykállóban rendezik. — Debrecen városi motoroképző gyesonági bajnokait, zát, amelyet ma rendeztek volna meg, későbbi időpontban bonyolítják le. — Hétfőn este 7 órakor a Diószegi sportcsarnokban D. Lokomotív—D. Petőfi férfi kosárlabda mérkőzést rendeznek. — Hajdú-Bihar megye ifjúsági férfi és női tornászai Békéscsabán a megye mezei futó válogatottja pedig Budapestben szerepel ma, vasárnap — Prágában ma Cseh-szlovákia—Olaszország labdarúgó mérkőzést rendeznek az Európa Kupáért.

VASÁROLUNK

használt jó állapotban lévő NB-fekő, Hunor-rakodó vándor kaptárakat, — bármilyen keretmértelen vesznék meheszárókat, Országos Méhészeti Szövetkezet Vállalat, Budapest IV. Bukáts- u. 8. sz.

NEPLAP

A Magyar Dolgozók Pártja Hajdú-Biharmegyei Pártbizottságának lapja
Felolós szerkesztő:
KAPUSI ERZSEBET
Felolós kiadó:
BARCZI GYULA
Szerkesztőség:
Debrecen, Bajcsy-Zsilinszky u. 3
Telefon: 42.54. és 48.40.
Kiadóhivatal: Vöröshadsereg útja 16.
Telefon: 30.01.
Alföldi Nyomda-telephely.

ELADÓ egy darab női kerékpár Kétfalmon u. 11.
EGY 150x170 ablak és egy mosóteknő eladó, Varga u. 54. 1. emelet.
DOLGOZÓ emberek gyermekét gondozásra elvállalom Szív u. 3.
GYERMEKLINIKA
dajkákat keres. Jelentke az délelőtt 8—14-ig. AH
AUTÓKÖZLEKÉDESI
Vállalat Szabolcs-út 4. szám alatti belépése felvezet autófényezőt (kalkuláció). AH
24/3 Építőipari Vállalat felvezet szak- és segédmunkásokat debreceni munkahelyre. Jelentkezés fel 9-10 óráig Varga u. 1. AH
MELY gyermekkecsét olcsón eladó, Vörösmarty u. 4. hátul az udvarban.
TANGOHARMONKA 32 basszusos eladó. Micsurin. u. 30.
HALOZATI villanyzere. lehet betanított halozati szerelő munkásokat, technikusokat azonnali belépésre felvezet a Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalat Debrecen Kossuth u. 39. sz. AH
ELADÓ Orion rádió villanygramofonnal, Hajó u. 12. sz.
KÉT utcai ezoba előszoba konyha, egyszerű, konyha megkényelmességekkel rendelkezővel cseréltem, Loránffy u. 19. balra.

és a

A földkelet figyelmét a ború megalkotás béké bizássa közi le. ingathatóság politikája, a legdöntőbb. Azok, akik ezélt meggyeviszám ma újra és kezéti a kák a begylyök Kisebvaslatot. Ilyen körhő, ha Elise Allamok em más szövevölét komány. közi kérdése vonatkozóan. A „Pravda” nagyjelentőség elkövet legutó „Pravda” vezető kősan hangsúlyó későbbi tárgyalás újja. Az egyszerű ügy üdvözlök nunt a magu kifejezését. A krakia a legelső helye. „Pravda” ekké támogatja, sőt a város bekés rendez. Foglalkozni beszédnek a va, amely a nősen közhöz. Az Egyesült felvelet Kelet-mányzati megváltás. laudó megjel szobadságát. Alamok elnö. Kisebbségi Szövetség „Pravda” az e népek állóis rendszeres dekenet. Ilyen küi azonban nincs Ilyen küi. Egyesült Allamok em más szövevölét komány. közi kérdése vonatkozóan. A „Pravda” nagyjelentőség elkövet legutó „Pravda” vezető kősan hangsúlyó későbbi tárgyalás újja. Az egyszerű ügy üdvözlök nunt a magu kifejezését. A krakia a legelső helye. „Pravda” ekké támogatja, sőt a város bekés rendez. Foglalkozni beszédnek a va, amely a nősen közhöz. Az Egyesült felvelet Kelet-mányzati megváltás. laudó megjel szobadságát. Alamok elnö. Kisebbségi Szövetség „Pravda” az e népek állóis rendszeres dekenet. Ilyen küi azonban nincs Ilyen küi.